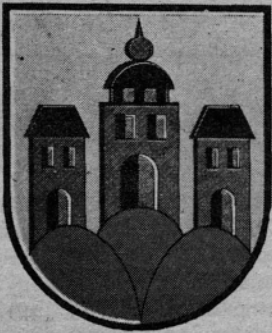

REČICA OB SAVINJI

MOZIRJE

Leto XVI
Številka 9
September 1985

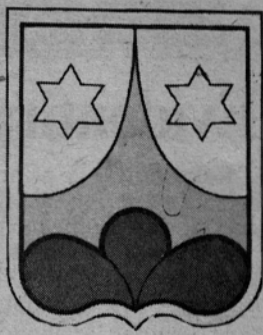
Savinjske

NOVICE

Glasiło socialistične
zveze delovnega ljudstva
občine Mozirje

LJUBNO

GORNJI GRAD

Seja zborov skupščine

Zadnja seja zborov občinske skupščine je obravnavala vrsto perečih vprašanj, kot ocena stabilizacijskega programa, uresničevanje srednjeročnega programa 81-85, ocena gospodarjenja v gospodarstvu in družbenih dejavnostih, poročilo o realizaciji proračuna občine, varstvo invalidov in borcev NOV, osnutek o varstvu naravne in kulturne dediščine. Zaradi pestrosti vsebine je bila seja zelo živahna.

Če povzamemo nekatere misli iz razprave po oceni gospodarjenja, bi izrekli tiste, ki jih je o kmetijstvu povedal Anton Vrhovnik. Najprej je govoril o intervencijskih sredstvih za kmetijsko proizvodnjo, ki se zbirajo znotraj občine in tudi izven nje. Opozoril je na sistemske napake v tej gospodarski veji in menil, da se problemi v kmetijstvu ne opažajo v takšni meri, kot denimo tisti v nekaterih kolektivih, kjer so vsi na kupu. Tu gre za razpršene nosilce te dejavnosti in torej niso problemi tako občutni, zahtevajo pa širšo obravnavo!

Franc Mikavc je povedal, da se bodo vprašanja našega kmetijstva obravnavala kot posebna točka na eni prihodnjih sej. Naše gospodarstvo odreja za manj razvite republike velika sredstva, tudi to slabi gospodarsko moč kmetijstva. Ob tako nizki reprodukcijski sposobnosti, kot je naša so podobne obremenitve težke in kriza kmetijstva se povsod v svetu, pa tudi pri nas prenaša na druge veje gospodarstva. Glede drugih težav, pa je menil, da ni sprejemljivo, če delamo to, kar nam prinaša izgubo! Vse to je treba razsodno proučiti in se dogovoriti za skupne ukrepe. Glede visokih obrestí je dejal, da tu ni umika. Te se bodo nujno gibale skladno z inflacijo. Okoli Iverne so znane težave. O njih razmišljajo znotraj Glina, vendar to ni stvar le tega tega

kolektiva, to je naša skupna stvar. Prepričanje je, da se bo povpraševanje po ivernih ploščah zmanjšalo, kar je marsikje že sedaj prisotno.

Delegat GG Nazarje je predlagal, da pripravi Glin okoli Iverne podrobno informacijo. O tem bo treba kaj hitro spregovoriti, saj zamujanje pomeni dodatne težave. Govoril je o kopičenju zalog in o tem, da je treba delavcem sproti pojasnjevati stanje in položaj v delovnih organizacijah. Neperspektivne proizvodnje je treba preusmeriti.

Delegati niso imeli pripomb na točko o občinskem proračunu.

Nekaj več je bilo govora o težavah, ki nastopajo pri zdravstvenemu varstvu borcev NOV. Nekdanji borci danes potrebujejo bolj kot prej zdravstvene in zdraviliške usluge, saj se s staranjem pojavljajo številne tegobe. V naši občini pa je znano razmeroma nizko število na zdravljenje poslanih nekdanjih borcev. Družbena pomoč bi morala biti tu večja in zato se borci stinirajo s sklepi izvršnega sveta glede bodočih ukrepov v tem pogledu.

Ko je bil govor o osnutku odloka o zaščiti in varstvu naravne in kulturne dediščine so delegati menili, da je osnutek vsebinsko pomanjkljiv, saj številni znani spomeniki niso zajeti. Menili so, da bo potrebna izčrpna razprava v krajevnih skupnostih, ta naj dopolni vsebino in seveda opozori na vprašanje varstva dediščine na sploh. Tako naj bi občinski odbor ZZB-NOV skupaj z Zavodom za spomeniško varstvo pregledal seznam obelčij iz NOB, v krajevnih skupnostih pa bi dopolnili seznam glede naravne in kulturne dediščine. Javna razprava bo tako do konca novembra omogočila razne dopolnitve oziroma popravke.

GG posluje uspešno

Iz razgovora z direktorjem GG Nazarje mg. Jožetom Kumrom smo izluščili nekatere bistvene premike v poslovanju tega kolektiva. Tako so v nagajevanju storili korak naprej in se prilagodili povprečju drugih gozdnih gospodarstev v Sloveniji, uspeli so izboljšati storilnost, to se kaže v nekem višku delovne sile, ta pa se izravna z 10% delovnih invalidov, ki jih imajo v tem kolektivu, opravili so veliko pomladitev v kadih, posebno v TOZD Gornji grad, uvajajo vse oblike sodobne mehanizacije, tako postaja gozdarsko delo lažje, posodablja avtopark in še bi lahko naštevati.

Pa se ustavimo najprej pri avtoparku. Gozdne poti so pretežno slabe in zato tovornjaki na njih bolj trpijo, kot sicer. Težki tovori pa so dodatno breme vozilom, ki morajo biti temu primerno grajena. Iz domače tovarne TAM kupujejo dobre tovornjake, žal pa so ti zelo dragi. Kot primer navedemo, da stane kamion TAM 170 opremljen za gozdne prevoze kar 12 milijonov din. Samo nakladalec velja preko 3 milijone! V mehanični delavnici krpajo vozila kolikor zmorejo, saj so lomi pogosti. Vendar pa je jasno, da so to le zasilni izhodi iz zagate.

Gozdarstvu na sploh manjka mlajših kadrov. Zanimivo je, da se v dolini kjer je les temelj življenja večina prebivalcev, ne odločajo mladi za gozdarske poklice. Čeprav je danes delo v gozdu znatno lažje, kot je bilo nekoč, pa primanjkuje naraščanja. GG ima na vsaki šoli v dolini zadolženega strokovnjaka za sodelovanje in pomoč pri usmerjanju v te poklice, pa je žal še premalo učinka.

Pa prisluhnimo še besedam mg. Kumra v poročilu o poslovanju ob letošnjem polletju:

»Glede na doslej prikazane podatke je povsem razumljivo, da je izkoriščenost delovnega časa morala biti znatno višja, kot ob polletju lani, zlasti še če upoštevamo, da je bilo obračunano ur iz RDR in nadomestil za 2% manj.

Ob tem so zaznavni še drugi pozitivni premiki, tako, da je bilo kar za 10.725 ur manj obračunov za minimalni OD in za 12.636 ur manj bolezni kot v enakem obdobju lani. To pa dalje pomeni, da je za dejansko opravljanje dela bilo v celotni DO na razpolago, kljub padanju števila zaposlenih, skupaj za 3% več učinkovitih delovnih ur. Stanje po posameznih

Pred občinsko slavnostno sejo so si gostje ogledali šolsko razstavo v šoli Šmartno ob Dreti. Takole je naša kamera ujela prijetno srečanje starih znancev. Z leve: Komandant Šlandrove brigade, narodni heroj Mirko Jerman, Matevž Požarnik, Alojz Plaznik in Franjo Gerdina.

Stanarine v letu 1985

Ob ugotovitvah, da je v naši republiki potrebno uveljaviti stanarine, ki bodo zagotavljale enostavno reprodukcijo, najpozneje do leta 1990, je Zveza stanovanjskih skupnosti Slovenije skupno s stanovanjskimi skupnostmi pripravila predlog prehoda na »ekonomske stanarine«. V ta namen je bil v letošnjem letu sprejet družbeni dogovor o skupnih izhodiščih za določanje stanarin in cen komunalnih storitev. Po tem družbenem dogovoru, katerega podpisniki so vsi izvršni sveti občin, so se stanarine v letošnjem letu povečale dvakrat in sicer s prvim februarjem za 38% in prvim julijem diferencirano po občinah, tako da bi z drugo spremembo stanarin uveljavili enotnejše

stanarine v republiki. Po variantnem izračunu možnega povečanja stanarin, ki ga je pripravila Zveza stanovanjskih skupnosti Slovenije, je Izvršni svet občine sprejel sklep, da se v drugem polletju povečajo stanarine za 68%, saj smo doslej dosegli v občini le 38% programirane stanarine, kar predstavlja, z upoštevanjem ostalih elementov, izredno skromna sredstva za vzdrževanje stanovanj.

Vsekakor pa je ob povečanju stanarin potrebno dosledneje kot doslej izvesti delno nadomeščanje stanarin tistim koristnikom družbenih stanovanj, ki jim stanarina prizadeva življenjski standard. Po samoupravnem sporazumu o uresničevanju socialnovarstvenih pravic, ki je bil uveljavljen v preteklem letu so do delne nadomestitve stanarine upravičeni nosilci stanovanjske pravice v družbenih stanovanjih katerim stvarni mesečni dohodek na družinskega člana ne presega dogovorjene ravni socialne varnosti, ki je izražena v odstotkih od povprečnega mesečnega čistega osebnega dohodka na zaposlenega v SR Sloveniji v minulem letu ki je:

55% za delavce in druge delovne ljudi,

50% za zmerno, teže in težko duševno ter teže telesno prizadete osebe, ki niso spo-

sobne za samostojno življenje in delo,

43% za nezaposlene osebe, za nepreskrbljene odrasle osebe ter za otroke, učence in študente.

Izračunani zneski povprečnih mesečnih osebnih dohodkov delavcev v letu 1984 za določanje ravni socialnovarstvenih pomoči v letu 1985 so:

55% = 15.269 din,

50% = 13.881 din in

43% = 11.938 din.

Družine z nižjimi osebnimi dohodki oz. stanovalci družbenih stanovanj katerih stvarni mesečni dohodki na družinskega člana ne presegajo gornjih zneskov imajo torej možnost za uveljavitev delne nadomestitve stanarine, ki jo uveljavljajo na enotnem obrazcu za uveljavitev socialnovarstvenih pravic — SPN — 1. Obrazec lahko upravičenci dobijo na skupnosti socialnega varstva ali pri strokovni službi za Samoupravno stanovanjsko skupnost občine mozirje, kjer lahko o tem dobijo vse potrebne informacije.

Letošnji občinski nagrajenci

Na temelju sklepa zborov SO Mozirje so podelili občinska priznanja naslednjim zaslužnim občanom in organizacijam:

Zlato plaketo občine Mozirje — Železarni Ravne na Koroškem, Turističnemu društvu Luče, Jožetu Celinšku, Ivanu Kramerju.

Srebrno plaketo občine Mozirje — Zdravstveni postaji Nazarje, Občinskemu odboru Rdečega križa Mozirje, TVD Partizan Mozirje, Gasilskemu društvu Šmartno ob Dreti, Janku Dolencu.

Nagrado občine Mozirje — Skupini inovatorjev v TOZD Kovinastvo na Ljubnem, Prosvetnemu društvu Gornji grad.

Značko občine Mozirje — Antonu Bitencu, Lenki Kraljevi, Romanu Krajnerju, Janku Matku, Jožetu Mejaču, Ani Pečnik, Alojzu Pečovniku, Rajku Selišniku, Francu Šuleku in Veljku Žviplju.

Nagrajencem čestitamo!

Blok v Nazarjah

Evidentiranje na Ljubnem

Kako potekajo priprave na evidentiranje kandidatov za delegate na Ljubnem nam je povedal predsednik KK SZDL Franc Trbovšek. Pravočasno so pričeli s pripravami, saj so prve osnutke seznamov možnih kandidatov imeli že spomladi.

Delo je bilo zelo odgovorno in potem, ko so 10. aprila letos imenovali koordinacijski odbor za pripravo volitev, so se že dvakrat sestali, celoten odbor s predsedstvom KK SZDL. Dobro je, da so v koordinacijskem odboru predstavniki vseh društev in družbenopolitičnih dejavnikov v kraju.

Prvi del evidentiranja možnih kandidatov je torej za njimi. Gre za bodoče delegate in vodstva organizacij v kraju. Teh morajo evidentirati okoli 100. kot je dejal predsednik Trbovšek, menijo na Ljubnem, da so dosedanje delo skrbno opravili. Pa tudi roka so se držali. V glavnem so predvidene kandidate tudi povprašali, če nalogo sprejmejo. Ob tem ugotavljajo, da je med ljudmi manj volje do dele-

gatskega dela, dočim se za delo v krajevni skupnosti kar dobro odzivajo. So seveda tudi taki, ki trdijo, da nimajo časa za družbeno delo. Nekateri spet menijo, da je delegatski sistem premalo učinkovit, češ, da se v naprej dogovorijo za določene odločitve, delegati pa to le potrjujejo. Odločajo torej ne delegati, kot bi morali! Dalje je bilo slišati pripombe, da se le malo od sprejetih nalog resnično uresničuje. Preveč je birokratskih ovinkov in poti, žal pa je to na vseh ravneh tako. Ljudje menijo, da ni prave odgovornosti, zato plahni zaupanje v delegatski način odločanja. Vse to pa mrtvo delo med ljudmi in voljo do dela.

Najtežje pa je pridobiti ljudi v delegacije samoupravnih interesnih skupnosti.

Na Ljubnem menijo, da je nasploh premalo izobraževanja delegatov, ti pa vsled pomanjkanja poznavanja načina njihovega dela ne opravljajo nalog najbolje, ali sploh ne. Nepoznavanje in neznanje je še vedno cokla v razvoju delegatskega odločanja.

Velik zalogaj v Radmirju

Tako bi lahko rekli za nalogo, ki so jo gasilci v Radmirju prevzeli, ko so se odločili za prenovo nekdanjega šolskega poslopja. Zgradba je že nekaj časa kvarila izgled kraja in prav tam je, kjer se ustavljajo vsi obiskovalci radmirske zakladnice!

Da bi pomagali kraju, so se gasilci odločili za prevzem stavbe. Lani so popravili streho, sedaj pa delajo naprej na prenovi. Ob tem razmišljajo v dveh smereh. Želeli bi, da se v stavbi najde prostor za kakšno gospodarsko dejavnost, ki bi

Drugo možnost vidijo v tem, da bi stavbo preuredili tako, da bi v njej bil gostinski obrat in dvorana za potrebe kulture in kraja na sploh. Nekoč so bili v Radmirju kar pridni kulturni delavci. Tudi za potrebe večjih sestankov v kraju ni prostora. Radi bi poživeli kulturno dejavnost, saj je kraj že mnogo tega izgubil, ko so ukinili šolo, pošto in še kaj.

Gasilci upajo na naklonjenost krajanov in seveda podporo izven samega kraja, sicer tega ne bodo zmogli, saj je prenova povezana z velikimi sredstvi, teh pa v društvu nimajo. Za sedaj so nekdanjo šolsko drvarnico preuredili za zasilno točilnico za obiskovalce zakladnice. Tudi s to dejavnostjo pridobivajo potrebna sredstva.

Ob tem kaže društvo še kratko predstaviti. Štejejo 170 članov, od teh je 60 mladincev in pionirjev. Tako veliko delajo z mladimi. Tudi z orodjem in gasilsko opremo so dobro preskrbljeni. Imajo gasilsko cisterno, nanjo pa so letos namestili monitor za gašenje s peno. Društvo deluje že dolga desetletja, 1988 bodo imeli devetdesetletnico obstoja. Lani je 7 gasilskih desetih tekmovalo na občinskem tekmovanju in kar 4 so se uvrstile na regijsko tekmovanje. Tudi to je delček osebnih izkaznice radmirskega gasilskega društva.

Radmirski gasilci so prijeli za delo

kraju zagotovila nekaj delovnih mest. Že tečejo razgovori s tovarno nogavic na Polzeli. Če bi namera uspela, bi določeno število žensk dobilo doma zaposlitev.

Zaupajo svojemu znanju

Med občinskimi nagrajenci so letos bili tudi raziskovalci in konstruktorji Kovinarstva na Ljubnem. Skupinsko delo je doslej dalo lepe uspehe. In kot pravijo v Kovinarstvu, bodo z delom nadaljevali saj jih po njihovih načrtih čaka še obilo dela.

Projektantno skupino tvorijo trenutno: inž. Jože Kramer, Jože Podkrižnik, Mirko Pečovnik iz Kovinarstva, v njej pa so še dr. Tone Pratnaker iz Železarne Ravne, Brane Tome iz podjetja Commerce (Ljubljana) ter mg. T. Jakopič, Fakulteta za strojništvo Ljubljana, oddelek, ki ga vodi dr. Peklenik. To je torej vrsta mladih strokovnjakov, ki se med seboj dopolnjujejo.

Skupina se redno sestaja in seveda tudi po potrebi. In takih srečanjih, ki so na Ljubnem, se

pogovorijo o tekočem delu, težavah, ki nastopajo in o načrtih za naprej. Seveda si naloge razdelijo in opredelijo čas v katerem jih je treba narediti. V skupini je prišlo med tem do spremembe po odhodu inž. Janeza Štiglica, ki pa je ostal zunanji sodelavec. To delo, ki je zelo pomembno za delovno organizacijo je seveda zahtevalo razne kadrovske premike, ker Kovinarstvo ne najde ustreznih strokovnih kadrov za svoje potrebe.

Ob tem se zastavlja vprašanje zakaj je med študirajočimi tako malo zanimanja za kovinsko-predelovalno industrijo, ko se vendar kažejo dobri obeti za ustvarjalno delo v Kovinarstvu, to je v dolini. Razpisi za te štipendije so neuspešni, čeprav je začrtana pot Kovinarstva jamstvo za lepo prihodnost mladih strokovnjakov.

Tudi letošnji kmečki praznik v Trnavčah je dobro uspel. Kosci in grabljice gredo na »delo« ob spremljavi domačih viž.

Praznik KS Solčava

24. oktober praznik KS Solčava, spominski dan na čas pred 41 leti, ko se je vsa kotlina med Raduho, Olševo in venec Savinjskih planin napolnila z dimom, ko je bila Solčava z zaselki Podolševo, Matkovim kotom in Logarsko dolino vsa v plamenih, na čas, ko so Nemci odgnali v internacijo preko Pavličevega sedla in Krofičevega vrha več kot 180 žena, starcev in otrok, od katerih se mnogi niso nikoli vrnili. Skoraj pol stoletja je že minilo, toda ti hudi časi se ne morejo izbrisati iz spominov ljudi, ki so to doživljali.

Mlajše generacije tega niso okusile, vendar poskušajo odpraviti sledove porušene in požgane Solčave z novimi in novimi delovnimi zmagami.

KS Solčava sodi med manj razvite KS v občini Mozirje. Krajani se trudimo, da bi ji ta nič kaj časten naslov čimprej izbrisali. Letos bomo k vrsti uspešnih delovnih zmag pripisali še dve.

Zgradili bomo bencinsko črpalko. Prvenstveno bo namenjena za vojne rezerve, zato jo bo delno sofinancirala JLA. Koristili pa jo bomo lahko tu-

di krajani, ki jo še kako potrebujemo. Najoddaljenejši kmetje iz Matkovega kota, Logarske doline in Podolševe imajo sedaj tudi 40 kilometrov do najbližje črpalke na Ljubnem. Zato bodo tudi kmetje prispevali lep del sredstev k izgradnji, saj so v ta namen zbrali 350 m³ hlodovine. Črpalka bo pomagala tudi pri oživitvi turizma v gornjem delu doline.

Da pa ne bi od družbe samo jemali, ampak ji tudi vračali, bomo v okviru krajevnega praznika spustili v obratovanje prvih pet izmed desetih malih hidroelektrarn, ki se gradijo na našem področju. V omrežje bo torej šlo prvih 160 KW ur električne energije. Ta dogodek seveda najbolj težko pričakujejo graditelji sami, saj jim bo poplačan trud in vloženo delo v objekt, pa tudi po finančni plati investicija ni poceni. Upamo pa, da bomo imeli še vrsto posnemovalcev, ki imajo možnost in vodni potencial, da si tudi oni ustvarijo lasten vir energije, ki je v sedanjih časih še kako dragocen.

P. F.

Kovinarstvo na dobri poti

V današnjih težavah, ki pestijo naše gospodarstvo je treba dobro prisluhniti zahtevam tržišča doma in v tujini. Kdor vztraja na ustaljenih izdelkih nima običajno dobrih izgledov. Prav zato je primer Kovinarstva na Ljubnem zanimiv.

Ko so namreč ugotovili, da nekateri njihovi izdelki na trgu nimajo bodočnosti, so takoj pristopili k preusmeritvi proizvodnje.

Njihovo glavno vodilo je bilo izdelovati predmete, ki vsebujejo več živega dela in bolje izkoriščajo domače kakovostno jeklo. Pri tem pa seveda obstoječe proizvodnje niso zanemarili, le druge izdelke so še dodali že prejšnjim. Tako so pričeli izdelovati nože za kmetijske in gozdarske stroje, razvili pa so tudi stroj za hladen razrez kovin. Prav tega pa razvijajo naprej. Če je prvi izdelek bil polavtomatski,

je bil drugi že avtomatski. Sedaj pa delajo na tem, da bi ta žaga bila numerično krmiljena in bo služila za razrez palčastega materiala. Poudarek je torej na namensko obdelovalnih enotah tega stroja.

Vse oblike teh strojev so se doslej uvažale, torej je proizvodnja v Kovinarstvu nadomestila uvoz. Da bi zmogli razmere na trgu doma in v tujini so pritegnili k sodelovanju Commerce iz Ljubljane, ki je take stroje doslej uvažal in pozna tako domače, kot zunanje tržišče.

V naslednjem petletnem obdobju bi morali ti stroji postati glavna proizvodna usmeritev Kovinarstva. Doslej so že osvojili serijsko proizvodnjo žag z avtomatsko podajo materialov in izkušnje kažejo, da so ti stroji pridobili ugled med uporabniki, saj jih je v Jugoslaviji doslej že 42.

Starejši in mlajši športniki urejajo novo plastično skakalnico na Ljubnem.

Ljubno ob Savinji

Že nekaj letna in lepa naveda je, da ljubenska enota temeljne organizacije kooperantov nazarskega Gozdnega gospodarstva, pripravljata tovariško in zabavno srečanje za svoje člane. Kmetom in lastnikom gozdov v tem času dela ne manjka, pa čeprav je dnevno ime tudi nedelja. Toda to skromno vendar prijetno prireditve imajo radi in zanje vedno najdejo čas. In tako je prav, saj si redkih trenutkov sprostitev še kako zaslužijo.

Tako je bilo tudi tokrat na prostoru ob Savinji. Veliko se jih je zbralo, zato tudi ni manjkalo zabave in tekmovalnega duha. Letos so se namreč odločili, da se posamezni zaselki pomerijo v vlečenju vrvi. Bili so tako tekmovalno zagnani, da niso pristali na tekmovalno na izpadanje. Terjali so sistem »vsak z vsakim«, kar so po prvih »bojih« v precejšnji vr-

očini, že obžalovali. Seveda so vztrajali do konca, marsikdo pa je le priznal, da si ni predstavljal, da je navadno vlečenje vrvi tako težko delo. Zmagala je ekipa Tera, pred Primožem, Savinjo, Radmirjem in Planino.

Navada je tudi, da ob tej priložnosti krstijo novega logarja. Jasno je, da mora odgovarjati na vprašanja starejših logarjev, jasno pa je tudi, da kljub vsemu strokovnemu znanju, ne bo nikoli prav odgovoril. Recimo — ob vprašanju, katero drevo je v njegovem revirju navijše, se je močno naprezal, odgovor pa je zelo preprost: tisto, ki od tal do vrha meri največ centimetrov. Ali pa — zakaj logarju stopi pijača v glavo. Nobena »strokovnost« mu ni pomagala, odgovor pa je: ker ima v žepu denar, v trebuhu savinjski želodec in je torej samo glava prazna.

J. P.

Od obljub do dejanj

Ocenjujejo, da bo letošnja kmetijska proizvodnja prvič po petih letih zaradi cenovnih neskladij manjša kot v preteklem letu, kljub dejstvu, da se število živali na tem področju na vso srečo le ne manjša. Na Zgornjesavinjski kmetijski zadrugi tega pojava ne ocenjujejo za izrazito negativnega, ampak smatrajo, da je za nenormalne pogoje gospodarjenja celo normalen. O vseh že kar nerazumljivih težavah in nedorečenostih so seznanili vse občinske, regijske in republiške gospodarske in družbenopolitične ustanove in organe. Vsi imajo za omenjene težave veliko razumevanja, to in obljube pa preveč težko spreminjajo v materialna dejstva. Na zadrugi se torej še naprej opirajo na lastne moči, ki pa so zaradi razmer tudi omejene. Ob tem tudi pričakujejo, da se bo odnos ponudbe in povpraševanja na tržišču že prihodnje leto spremenil, da bo sedanjo krizo zamenjala konjunktura. Na to kaže tudi že trenutno stanje pri proizvodnji in prodaji mesa in kokošjih jajc.

Seveda so se za boljše gospodarjenje lotili nekaterih notranjih ukrepov. Osnovna usmeritev je vsekakor na pridelovanju kar največjih količin kakovostne domače krme. Za to so seveda potrebna zgodnja košnja, pospešena izgradnja silosov, povečevanje njivskih površin za silažno koruzo, vsako leto povečujejo število živali na

planinskih pašnikih za deset odstotkov, predvsem pa bodo morali tudi v prihodnje še bolj uresničevati načrte za izboljševanje kmetijskih površin in za zagotavljanje novih.

Seveda tudi načrtov za prihodnje srednjeročno obdobje ne manjka. Glede na naravne danosti in pridobljene izkušnje pri prodajanju mleka, v perutninarstvu proizvodnji in pri vse močnejšem razvoju kmečkega turizma, svojih osnovnih proizvodnih in razvojnih usmeritev ne bodo bistveno menjali. Ostali bodo zvesti temeljnim smernicam, ki so jih v mozirski občini opredelili že pred dobrih petnajstimi leti, s tem, da bodo celotno osnovno proizvodnjo v naslednjem obdobju še okrepili.

Kljub vsem težavam načrtujejo letno rast proizvodnje od 4 do 5 odstotkov. Posebej velja poudariti njihovo krepko in dolgoletno željo, da bi v Gornji Savinjski dolini zagotovili zmogljivosti za proizvodnjo visokokakovostnih in s tem maloserijskih mlečnih izdelkov, saj smatrajo, da so zato dani vsi potrebni pogoji. To velja predvsem za kakovost in rejsko tradicijo, saj se že danes po proizvodnji mleka, njeni organiziranosti in čistosti lahko primerjajo z najbolj znanimi rejskimi središči v vsej Evropi, kar potrjujejo laškave, pa predvsem realne ocene znanih tujih strokovnjakov.

J. P.

Za bolnico Celje

Že po dogovorih in sklepih, ki smo jih sprejeli junija, da gremo v pomoč celjski bolnici pri njeni dogradnji, smo se tedaj tudi dogovorili, da bomo sproti obveščali kako se sredstva zbirajo v občini Mozirje in v ostalih občinah celjske regije.

Dogovor je bil, da naj vsak zaposleni delavec oddvoji enodnevni zaslužek ali pa dela dodaten delovni dan kot prispevek za bolnico. Ta dogovor pa se zaenkrat le delno realizira, saj gospodarstvo naše občine zaenkrat še ni odvojilo ničesar od obljubljenega.

Po anketi, ki jo je pripravil štab za zbiranje sredstev v občini (odgovor pa so dale osnovne organizacije Zveze sindikatov) delavci podpirajo dogradnjo celjske bolnice. V glavnem so se v gospodarstvu odločili delati dodatni delovni dan (prosta sobota v avgustu, septembru) in upamo lahko, da se bodo dogovorili stvarno realizirali do predvidenega roka.

Dogovor se je zaenkrat v naši občini realiziral v celotnem gospodarstvu — šole VVO, Upravnirni organ SO Mozirje, DPO, SIS ter od gospodarstva v TDO Savinja Mozirje.

Objavljamo pa rekapitulacijo zbranih sredstev od enodnevnega zaslužka v celjski regiji: Celje 23.362.109,00, Zalec 11.799.899,50, Slovenske konjice 4.277.434,00, Šentjur 1.842.559,00, Šmarje pri Jelšah 1.361.793,00, Mozirje 666.323,50, Laško 1.527.255,50, Sevnica 100.642,00, Velenje 47.563,50 in druge občine 147.213,00, skupno zbranih sredstev 45.132.791,50.

Iz pregleda je razvidno, da smo nekako pod povprečjem tega zbiranja, razen občine Titove Velenje kjer je akcija najslabše zastavljena, oz. gre za nekorektno obnašanje te družbenopolitične skupnosti in za določena izsiljevanja. Obljube pa so, da bodo tudi iz Titovega Velenja kmalu drugačne informacije. Resnica je le ena in zelo kratko jo lahko opišemo.

Če bolnico rabimo potem jo dogradimo in izboljšajmo pogoje dela in bivanja v njej (in več kot jasno je, da jo rabimo). Seveda bi bilo mnogo bolje ko je kot uporabniki ne bi nikoli koristili, to pa je le geslo zdravih, kaj pa tisti, ki so in ki bodo — bomo bolani? FRANC BORŠNAK

Ohranjanje preteklosti

Komisija za ohranjanje tradicij delavskega gibanja pri Občinskem sindikalnem svetu Mozirje je ob izidu tretjega zapisa o delavstvu v naši dolini sklicala razširjeno sejo. Vabilu so se poleg članov komisije odzvali: Zdravko Troha, Rafko Mlakar, Vera Snoj, Slavko Rosenstein, Hinko Čop, Zdravko Novak, Ivan Purnat in Franc Boršnak.

Predsednik komisije Marko Purant je uvodoma prikazal dosedanje delo in prizadevanja za ohranjanje preteklosti delavskega gibanja v naši občini. Poudaril je, da je delo doslej uspešno potekalo tudi zaradi dobrega medsebojnega sodelovanja v samih sindikatih. V predsedstvu so doslej pokazali veliko razumevanja za to dejavnost in tako ni naključje, da je pred nami tretji zapis iz delavskega področja. Nato je v kratkih besedah prikazal načrte za v naprej in predal besedo piscu zapisov Aleksandru Videčniku, ki je orisal tudi namen predstoječe raziskave o poselskem proletariatu v naši dolini. To področje je doslej najmanj raziskano, zato pričakujemo, da bo zbudilo zanimanje v krogih, ki se s podobnimi nalogami ukvarjajo in seveda med našimi občani. Tu nameravamo nekoliko

širše poseči v razmere v katerih so nekoč delali hlapci, dekle, dninarji, najemniki in pastirji. Že dosedanje poizvedbe dajejo zanimivo sliko o življenju ljudi, ki so bili verjetno najbolj izkoriščeni. Ob tej priliki se je Aleksander Videčnik zahvalil vodstvu občinskih sindikatov za razumevanje in podporo, poudaril pa je tudi podporo, ki jo temu delu nudi Občinska raziskovalna skupnost. To so dobri oboji za nadaljevanje začetega raziskovanja.

Član republiškega sveta za tradicije delavskega gibanja Zdravko Troha pa je pozdravil prizadevanja občinskega sindikalnega sveta oziroma komisije in poudaril, da smo v Mozirju glede raziskovanja delavskega gibanja kar v samem vrhu v Sloveniji. Nadaljevanje v nakazanem smislu pa bo dopolnilo vrzel, ki je prav v pogledu poselskega delavstva vedno obstajala. To delo zahteva veliko dela in dosti prizadevanosti in te očitno v Mozirju ne manjka.

V nadaljevanju so navzoči v prostem pogovoru izmenjali nekatere poglede na raziskovalno delo v delavskem gibanju. Končno so v celoti podprli načrt mozirske komisije in obljubili potrebno pomoč.

Počitnice v Biesfeldu

Pionirji GD Gorica ob Dreti smo preživeli deset prelepih dni v ZRN Nemčiji. Gasilci iz Biesfelda, s katerimi že dolgo gojimo prijateljske odnose, so nas povabili na obisk. Povabilu smo se z veseljem odzvali.

Biesfeld je srednje velik kraj, ki je od Kölna oddaljen dobre pol ure vožnje z avtobusom. Pokrajina je podobna naši; zelena dolina, kjer so hiše z lepo urejenimi vrti in zelenicami, pa tudi skrbno obdelane njive. Na obronkih pa je z gozdovi poraslo gričevje.

Ugajal nam je kraj, še bolj pa smo bili navdušeni nad prijaznostjo in gostoljubnostjo naših gostiteljev — Biesfeldskih gasilcev. Pokazali so nam mnogo zanimivosti v okolici.

Peljali smo se v Köln, kjer smo uživali ob prekrasnem razgledu s stolpa kölnske katedrale. Ogledali smo si tudi letališče, kjer deluje dobro organizirana gasilska varnostna služba. Seveda smo si naše radovedne oči napasli tudi v trgovinah. Omogočili so nam vožnjo z ladjo po reki Ren. Najbolj pa je vse prevzela »dežela fantazije«, t. j. nemški »Dis neyland« pri Brühlu.

Ignac Štebe praznoval 75 let

V mesecu juliju in avgustu so se vrstili pionirski planinski tabori v Logarski dolini. Izhodišče za marsikatero turo je Koča pod Ojstrico — Klemenča jama. Tako obiskujemo planinci Sp. Savinjske doline to postojanko in spominjamo se otvoritve koč pred dve leti, spominjamo se »Solčavskega Naca«, kako je s skritim ponosom stal in hodil med planinci, kajti uresničila se je njegova neizmerna želja: nova koča pod Ojstrico. Nihče med nami ne more verjeti, da Nac letos praznuje petinšestdeset let in da je lani poteklo šestdeset let, ko se je kot štiriletni fantič, l. 1924 prvič vpisal v spominsko knjigo na Kamniškem sedlu.

Spominjamo se enega izmed pohodov na Travnik, ko smo se spuščali iz Antejevega bivaka v dolino. Spominjamo se njegovih zagrehtih besed, ko nam je opisoval zgodovino Planinskega društva Solčava, leta 1953 je bil med us-

tanovitelj družstva. Član različnih društev je bil že poprej. Tedaj nam je pokazal skorjevko, jo opisal in mi iz doline smo mu bili hvaležni za njegove besede, njegov opis dela gozdarjev nekoč. Že to dejstvo kaže njegov značaj, rad pokaže, opozori na pojave, ki so značilni za njegov domači kraj. Ne moremo verjeti, da je dosegel ta leta in prepričani smo, da si je za kraj praznovanja izbral enega izmed vrhov Solčavskih Alp, kot si je za petdesetletnico izbral Grintavec. NAC! dovolj, da Ti planinci Spodnje Savinjske doline čestitamo in želimo, da bi še dolgo zahajal v gore, da bi bil še dolgo kos viharjem in naporom gora. Obljubljamo Ti, da bomo še v bodoče obiskovali Tvoje Klemenče jame in da bomo tja vodili mladino in jim pokazali, kaj lahko marljive planinske roke napravijo.

Planinci Sp. Sav. doline

Pogorelo gospodarsko poslopje pri Punčuhu se že obnavlja. Hitra in učinkovita pomoč prihaja od vseh strani in potrjuje se spet solidarnost na najvišji stopnji. Stroji GG Nazarje pomagajo pri obnovi.

Rdeči petelin na Čreti

Komandir mozirske postaje milice nam je pojasnil nekatere okoliščine v zvezi s požarom, ki je v noči od 2. na 3. 9. zajel gospodarsko poslopje Antona Punčuha — Kraple na Čreti št. 6. Kmetija leži na višini 820 m. Okoli druge ure ponoči je

Anton Punčuh — Kraple se zahvaljuje vsem gasilcem, milici, sosedom, krajanom in občanom za izkazano pomoč ob požaru, pa tudi pri obnovi pogorelega poslopja.

občan Konrad Marolt iz Bočne obvestil postajo milice, da na Čreti gori, domnevno gozd. Milica je takoj sprožila po gasilskih društvih preplah. Prvi so prispeli na kraj požara gasilci iz Gorice, so tudi najbližje. Kmalu se je zbralo 11 društev ali 126 gasilcev. K sreči

so naša društva opremljena s cisternami, da so lahko uporabila vodo za gašenje, saj je suša naredila svoje in sploh v takih legah ni dovolj vode. Gorelo je poslopje 190 m² veliko. Gasilci so omejili požar, da ni zajel drugih poslopij in gozda. To jim je uspelo in prav zaradi tega gre vsem gasilcem zahvala! Škoda je velika, saj je zgorela krma, orodje, stroji in druge kmetijske potrebščine. Škodo cenijo na preko 5 milijonov din. Kot menijo na milici je iskati vzrok požara v samovžigu sena.

Milica in vsa javnost izreka gasilec, sosedom in drugim krajanom za pomoč ob požaru vse priznanje!

Krajevna skupnost Nazarje je hitro pokrenila pomoč in zbira prispevke za obnovo gospodarskega poslopja. Dela že dobro napredujejo. Spet se je pokazala veličina človeške solidarnosti.

Kaj pomaga čistiti

Že nič koliko pisanja je bilo o onesnaževanju okolja! Vse pa ostane le pri besedah. Sicer pa smo navajeni besedičiti na vseh mogočih ravneh (sredstva javnega obveščanja — TV, časopisi, sestanki in drugod). Po naši navadi »bi morali, moramo, smo sklenili«, in podobno, že kar neresno izpademo, ne le doma, tudi v tujini.

To stalno spreminjanje, dogovarjanje, izboljševanje, učenje na napakah, ki pa jih sproti še delamo, lahko opišemo s skupnim imenovalcem — neodgovornost, nedisciplinarnost nas samih in zavračanje krivde na večino, ki pa se noče zavedati, da jo tvorijo posamezniki kot nosilci raznih delovnih in kulturnih nalog. Nikakor ne želimo kritizirati prosvete, samo prepričana sem, da so oni v prvi vrsti dolžni vcepiti šolarjem red in smisel za disciplino. Popolnoma brez smisla prirejajo neke očistevalne akcije s celimi kolonami učencev, ki poberejo vse papirčke, naslednji dan ti isti ob nakupu lučke ali čokolade odvržejo embalažo kjer-

koli že. Če bi se vsakdo izmed nas zavedal osnovnih meril dostojnosti, potem ne bi bilo treba teh »generalnih čistenj«.

Verjetno je vsako prepričevanje pri nas bob ob steno! Torej bi kazalo urediti redarsko službo, ki bi kršilce kaznovala!

Poleg papirnate nadloge je osnaževalec v Gornjem gradu tudi žagovina s Smreke, ki jo nekateri prevažajo kar nepokrito, ne meneč se za sledi, ki jih tak prevoz pušča za seboj.

Pa tudi s parkiranjem je pri nas narobe. Mnogi puščajo vozila kar na glavni cesti Gornji grad — Kamnik. Če v takšen labirint zaide med opoldanskim časom tujec, mora res vprašati domačina za pot.

Verjetno bo tudi tole moje pisanje brez uspeha. Mislim, da ni merilo nekega kraja le število prireditev, razstav, štetje okrasnih grmičkov in rož... Sicer smo pa slepi za navlako in smrad za katere smo povzročitelji sami!

ALENKA NOVAK
Gornji grad

Takšni velikani sodijo na ustrezno mesto, ne pa med bloke in največkrat še na zelenico. Slika je posneta pri gostilni Pod vrhom v Mozirju.

Slabša varnost

Na postaji milice v Mozirju ugotavljajo, da se je prometna varnost v letošnjih osmih mesecih, v primerjavi z enakim lanskim obdobjem seveda, precej, poslabšala. Doslej so obravnavali več prometnih nezgod, pa tudi posledice so bile hujše. Na cestah mozirske občine so v tem obdobju umrli štirje udeleženci v prometu, 18 jih je bilo huje in 7 lažje poškodovanih. Med vzroki za nesreče sta še vedno na prvem mestu neprimerna hitrost in vinjenost, ki sta vzrok za po 8 nesreč, sledijo pa vožnja po levi strani, izsiljevanje prednosti, neizkušenos voznikov in podobno. Največ prometnih nezgod se je pripetilo na regionalni cesti Mozirje — Ljubno, sledi pa lokalna cesta Mozirje — Gornji grad. Po dnevih je bilo največ nezgod ob petkih, po urah pa med 12. in 15. uro.

Zaradi poslabševanja prometne varnosti so delavci Postaje milice Mozirje pričeli uredniševati vrsto ukrepov. Predvsem so poostri nadzor v cestnem prometu, miličniške patrulje pogostejše odhajajo na ogrožene cestne odseke, zlasti v kritičnih dneh in urah, sprejeli pa so tudi več represivnih ukrepov zoper kršitelje. Že v prvih osmih mesecih so sodniku za prekrške predali 424 predlogov za uvedbo postopka, izrekli so več mandatnih kazni, odkrili pa so že 101 vinjenega voznika.

Zelo zaskrbljujoče je dejstvo, da so bili v prometnih nezgodah udeleženci in poškodovani 3 otroci. Zato aktivnosti ob začetku šolskega leta prav tako niso slučajne, kot niso bile nobeno leto prej. Postaja milice je že maja dala pobudo vsem krajevnim skupnostim in Cestnemu podjetju Celje, da obnovijo cestno-prometno signalizacijo pred vsemi osnovnimi šolami. Avgusta so vodje varnostnih okolišev pri Postaji milice pregledali in ocenili opravljeno delo, skupaj s predstavniki šol pa so pregledali načrte varnih poti v šole in jih po potrebi še dopolnili. V tem tednu miličniki s pomočjo pionirjev — prometnikov in članov sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Mozirje opozarjajo predvsem prvošolčke in njihove starše na varne poti v šolo, na pravilno prečkanje cest in hojo po njih, člani sveta so malčkom razdelili rutice, vsi skupaj pa so posebno pozornost namenili tudi šolarjem, ki se v šolo vozijo s kolesi.

Prva ocena je, da vse aktivnosti ob prvih šolskih dnevih niso bile zaman. Šolarji so bili na poti v šoli in iz nje dovolj pozorni, starši prvošolčkov so upoštevali priporočila in spremljali ter opozarjali svoje malčke, pa tudi vozniki in ostali udeleženci v prometu so bili pozorni in obzirni do šolarjev. Ko bi bili le vedno tako!

J. P.

Milan Maranšek s službenim psom Amorjem

Obnova Mozirske koč

Marljivi mozirski planinci nadaljujejo s prenovo svoje koč na Mozirski planini. Seveda so po njihovi navadi kar krepko prišli za delo sami člani PD Mozirje in sosednih društev. Doslej so naredili preko 2500 prostovoljnih delovnih ur. Letos naj bi bila gotova streha, stara jedilnica v katero bodo spet postavili krušno peč. Tudi temelji koč so načeti, tako bo treba vse podpreti, to bo trdo in zahtevno delo. K vsemu bodo postavili še hlev, da bi oskrbnik lahko pridelal kaj mesa. In ko bo čez leto 90 letnica mozirske dru-

štva, mora biti koča na red za sprejem planincev. Tiho namreč upajo, da jim bo uspelo pripraviti na Mozirski koči srečanje slovenskih planincev.

Znano je, da je preteklih nekaj let ugled stare planinske postojanke zelo splahnel. Mozirski planinci si sedaj prizadevajo koč vrniti priljubljenost, ki jo je bila nekoč deležna. Tako kot se naprezajo, bi se jim to moralo posrečiti. Veliko upanja zbujajo sedanjí oskrbnik Ivo Zupanc, ki s svojo ženo Ljubico lepo skrbi za izletnike v koči.

Kako dolgo še?

Prebivalci stanovanjskih blokov v Mozirju že več let predlagajo na raznih sestankih, da bi se s postavitvijo ustreznih prometnih znakov zaprla pot tovornjakom ter avtobusom, ki doslej nemoteno vozijo skozi to naselje, ali pa parkirajo na parkiriščih, ki so namenjena osebnim vozilom stanovalcev. Ta težka vozila seveda uničujejo pločnike, zelenice ter povzročajo tudi velik hrup. Čeprav je bil postopek za postavitev omenjenih znakov s strani Krajevne skupnosti sprožen že pred leti ter je bila o tem že izdana s strani pristoj-

nih tudi za to potrebna odločba, je ta obležala v nekem predalu ter do realizacije še vedno ni prišlo.

Če je temu vzrok pomanjkanje denarja, potem pač lahko vprašamo: ali ne bodo stroški s popravilom škode, ki jo povzročajo ta vozila, neprimerno večji, kot bi bili s postavitvijo prometnih znakov, če pri tem seveda hrupa ter onesnaževanje zraka ne upoštevamo? Kdo torej zavira realizacijo tega ukrepa? Kako dolgo bo še to trajalo?

LUDVIK ES

Iz pobratene občine Čajetine sta se letos udeležila našega občinskega praznovanja predsednik občinske skupščine Milojko Kukanjac in sekretar občinskega komiteja ZKS Rade Blagojević. Slika je nastala v pisarni predsednika IS naše občine. Z leve: Franc Miklavc, Milojko Kukanjac, Rade Blagojević, Tonka Šporin, Alojz Plaznik, Franc Finkšt in Franc Boršnak.

Med slavnostno sejo zborov skupščine občine Mozirje in družbeno-političnih organizacij v večnamenskem prostoru osnovne šole v Šmartnem ob Dreti. Predsednik SO Mozirje Alojz Plaznik med govorom.

Takole so šmarski gasilci odprli novi prizidek gasilskega doma, ki bo služila za hrambo cisterne.

Med govorom predsednika IS SO Mozirje Franca Miklavca v Strugah pred novim Elkrejevim obratom.

Dolga, zelo dolga je bila vrsta kolesarjev ŠD Lipa iz Šmartnega ob Dreti

PRAZNIK OBČINE MOZIRJE

Slavnostna seja

Letošnja osrednja prireditev ob občinskem prazniku je bila v Šmartnem ob Dreti. Zbrali so se zbori skupščine občine Mozirje in številni gostje. Slovesnost je bila v večnamenskem prostoru osnovne šole. Pred sejo so vključili v omrežje nove telefonske številke, ki tako bolje povezujejo nekatere oddaljene predele krajevne skupnosti Šmartno ob Dreti. Uvodne besede je spregovoril predsednik KS Ivan Zagožen.

Poudaril je pomen novih pridobitev za kraj in njegovo okolico. Ob tej priliki so uredili tudi okolje gasilskega doma in tako zagotovili lepše mesto za avtobusno postajališče. Zahvalil se je krajanom za sodelovanje pri urejanju kraja in poudaril, da jih čakajo še nove naloge, ki jih krajevna skupnost načrtuje.

Po odprtju novega dela gasilske orodjarne so si udeleženci proslavili ogledali razstavo ročnih del šolskih otrok v razredu osnovne šole. Nato je krenila množica ljudi v prostor, kjer je predsednik SO Mozirje Alojz Plaznik pričel slavnostno sejo.

Uvodoma je pozdravil delegate zborov občinske skupščine, SIS-ov, družbeno političnih organizacij, člane IS SO Mozirje, predstavnike delovnih organizacij in krajevnih skupnosti. Nato pa je pozdravil častne goste in delegacije tako: predstavnike domicilnih enot, posebno še Šlandrove in Zidanškove brigade ter drugih enot IV. operativne cone, ki so krvaveli v bojih za osvoboditev Gornje Savinjske doline.

Dalje je pozdravil aktiviste OF, osebno pa komandanta Šlandrove brigade Mirka Jermana, generalpolkovnika Ivana Dolničarja, častnega občana Toneta Boleta in predstavnike JLA, TO ONZ. Povedal je, da na seji prisostvujejo še dosednji in letošnji občinski nagrajenci, delegacije sosednjih in drugih občin, Splošne plovbe iz Pirana. Brzjavno čestitko je poslal predsednik CK ZKS Andrej Marinc, opravičila pa se je Ela Ulrih—Atena.

Posebno je poudaril prisotnost delegacije pobratene občine Čajetina. Po enominutnem molku v čast padlim in preminulim borcem za svobodo je pričel predsednik Alojz Plaznik s slavnostnim govorom. Govoril je o letih svobode in ustvarjanja in med drugim dejal:

»Podobe, kakršno je pustila vojna vihra v naši dolini pod partizanskimi Dobrovljami, med Menino, Smrekovcem in Olševo, mlajša — povojna generacija naših občanov ne pomni. Zelo živa pa je še v spominu tistih, ki jim je okrutna okupatorjeva roka vzela najdražje, jim požgala domačije, pa tudi onih, ki so po srečnem naključju prestali vse grozote vojne in se radostno vračali iz pregnanstva, taborišč ali bojnih enot v opustošene domače kraje. Tudi krvni davek za svobodo domovine je terjal domala desetino prebivalstva tega območja. (...)

Od 16.000 prebivalcev je zaposlenih 1/3, od tega kar 47% žensk. Z ne takoavnimi problemi brezposelnosti se nam, na srečo, skorajda ni več potrebno ukvarjati. Sorazmerno mlada industrija posluje v

danih pogojih dokaj uspešno in se tudi z uspehom preizkuša na zahtevnih mednarodnih trgih.

Kmetijstvo, ki daje kruh še 18% občanov, je v slovenskem merilu nadpovprečno razvito in beleži glede na pretežno hriboviti značaj dokaj visoko tržnost proizvodnje. Vse hribovske kmetije so elektrificirane in imajo cestno povezavo z dolino.

Vsako četrto gospodinjstvo v občini ima telefon, od tega 1/4 hribovskih in vse obmejne kmetije.

Drobno gospodarstvo zaposluje 4% prebivalstva, ustvarja pa 8% družbenega proizvoda.

Šolstvo, zdravstvo in otroško varstvo je zahvaljujoč razumevanju združenega dela in visoki stopnji solidarnosti občanov dokaj zadovoljivo rešeno. Večino dobrin skupne rabe smo namreč zgradili s sredstvi treh izglasovanih samoprispevkov.

Kulturna, telesnokulturna in društvena dejavnost je kljub pičlo odmerjenim sredstvom zelo razgibana.

Za socialno varnost je poskrbljeno vsakomur, ki hoče delati in prispevati svoj delež k družbeni blaginji.

Mlada generacija nam odrašča v urejenih pogojih dostojnega osebnega in družbenega standarda. (...)

Svoj govor je zaključil Alojz Plaznik z mislimi:

»Čas, ki ga živimo, zahteva od nas, da se pogostejše kot doslej, spominjamo zgodovinskih korenin naše svobode. Pa ne le spomnimo, temveč iz njih črpamo vzgled in tudi moralno moč za vsakdanje delo in ravnanje.

Za generacijo naših očetov in mater, ki je okusila izkoriščanje in bodo predvojnega Jugoslavije, preživela trpljenje in viharje II. svetovne vojne ter nosila najtežje breme povojne obnove in socialistične graditve, bi bilo največje zadoščenje, če bi mladi rod znal z večjo hvaležnostjo ceniti predragocene sadove njihovih žrtev.

Da bi bolj spoštljivo cenili delo, poštenje, kruh; da, tudi drobtinice! Da bi v medčloveških odnosih bilo več razumevanja, tovarštva in iskrenosti! Da bi vso ustvarjalno energijo in znanje posvečal smelemu nadaljevanju čvrsto zastavljene poti v našo skupno prihodnost, v brezkompromisni boj za ohranitev svobode in miru!«

Nato so podelili občinska priznanja zaslužnim občanom. Društvu slovenskih vrtnarjev pa so po sklepu SO Mozirje podelili v naši občini domicil. Kot utemeljitev za to so navedli, da slovenski vrtnarji že 10 let nepretrgoma in aktivno sodelujejo pri razvijanju hortikulture bivanjskega okolja, kar je opazno v vrsti dosežkov, Savinjski gaj, cvetlične razstave, povorke in vrsta drugih prireditev v dolini.

Kulturni spored za slovesnost ob občinskem prazniku so pripravili delavci in otroci COŠ Gornji grad in podružnične šole v Šmartnem. Po slovesni seji je bilo tovariško srečanje, ki so ga pripravili krajani in Račniku.

Mozirska šola večja

Naši bralci so seznanjeni s prostorskimi težavami, ki jih je imela mozirska šola. Sproti smo obveščali o prizadevanjih, da bi zagotovili do neke mere zadovoljivo izobraževanje otrok na tej šoli. V okviru našega občinskega praznika je bila tudi lepa slovesnost ob otvoritvi novih šolskih prostorov. O tem je ravnatelj profesor Anton Venek v svojem pozdravnem govoru povedal:

»Trud, ki smo ga v tem kratkem času vlagali v adaptacijo in obnovo ni bil zaman, kajti zadovoljstvo naših učencev, njihova sreča, ko so prihajali v nove prostore je bila nepopisna. To srečo otrok je treba doživeti, jo občutiti, potem ne bo nikomur žal vloženih sredstev v ta prepotrebni objekt. Šola, ki je bila zgrajena leta 1970 za približno 380 učencev je v zadnjih letih imela pod svojo streho že skoraj 600 učencev.

To število otrok je torej narokovalo, da smo razširili šolo in s tem pridobili 6 novih učilnic za osnovno šolo od katerih so 3 specialne učilnice za kemijo in biologijo, fiziko in likovni pouk, dokončno pa smo razrešili že več let trajajoč problem osnovne šole s prilagojenim programom za učence naše občine v celoti.

V prizidku smo pridobili za te učence dva nova razreda, kar bo omogočalo vsakoletni vpis. Vsi se zavedamo, da smo gradili šolo v zaostrenih gospodarskih pogojih, ko manjka denarja na vsakem koraku, vendar je v naših ljudeh, pri delavcih v OZD le prevladalo pozitivno stališče, da je znanje in sodobno šolanje neobhodno potrebno danes, še bolj pa bo znanje potrebno jutri. S to zavestjo so OZD v naši občini prispevale za to investicijo 45 milijonov dinarjev, za kar se jim v imenu naših učencev in učiteljev prav toplo zahvaljujem ter obljubljam, da bomo znali ceniti to pridobitev. Razliko do celotne investicijske vrednosti, ki bo znašala okrog 85 milijonov skupaj z opremo pa bomo pokrili iz sredstev 3. referenduma, združene amortizacije osnovnih šol in VVO ter lastnih sredstev. Celotna arhitektura je lepa in se čudovito vklaplja v podnožje Brdc, ko pa bomo še dogradili II. in III. fazo bo objekt tako vklopljen v naravni ambijent, da bomo lahko nanj ponosni. Ocenjujemo, da je prizidek in adaptacija bila opravljena v rekordnem času, saj je izvajalec del Vegrad TOŽD Gradbenik Ljubno zasa-

dil prve lopate šele 4. februarja letošnjega leta. (...)

»Sreča v srcih naših otrok je danes velika, srečni smo pedagoški delavci, ko bomo imeli dobre delovne pogoje, zato hvala vsem, ki ste kakor koli prispevali, da danes predajemo ta objekti svojemu namenu.«

Nato je povzel besedo predsednik SO Mozirje Alojz Plaznik, ki je omenil znane težave v naši družbi, te so tudi zavrle marsikatero dejavnost, tako tudi podobne prepotrebne objekte, kot ga danes odpiramo. Govoril je o pomenu šolstva na sploh in posvetil veliko misli vlogi učitelja v sedanjih časih. Med drugim je dejal:

»Nihče od nas nikoli ne pozabi vzornih učiteljev, ki so nas poučevali v osnovni šoli in pri nadaljnjem izobraževanju. O njih smo si ustvarili like, ki bi jih prav pogosto radi posnemali, bili tako dobri in toliko vedeli. Marsikateremu učencu učitelj delno nadomesti roditelja. V njem najde zaupnika, tolažnika in svetovalca. Starši in roditelji morajo pri vzgoji otrok delati z roko v roki, če pogreši eden, naj poskuša popraviti drugi! Ljubezen in čustvena navezanost na otroka ter obravnavanje učenca kot rahločutno in vedoželjno osebo, nam oblikuje samozavesne in ustvarjalne ljudi.«

Učence pa je Alojz Plaznik nagovoril takole:

Od vas, dragi otroci pričakujemo, da boste v skladu s pionirsko zaobljubo z veseljem obiskovali šolo, izmed obilice napotkov, ki jih sprejemate, izbrali tiste najplemenitejše, s katerimi si boste ustvarili srečno življenje. Za to ni pogoj materialna blaginja, temveč predvsem znanje, delavnost, ustvarjalnost, poštenje in iskren ter prijateljski odnos do sočlovka. Želim, da bi vaša mladost bila brezskrbna, da bi uspešno urešničevali cilje, ki se porajajo z vašim odrasčanjem, ter da bi vsem nam ustvarjali prihodnost v miru in složnosti. Spoštujemo košček kruha in tudi pogače ne bodo izostale! Ljubimo svojo domovino kakor svojo mater in nas bo vse nahranila!

Slovesnosti so se udeležili številni gostje. Učenci mozirske šole so se predstavili z bogatim kulturnim programom, ki sta ga v glavnem pripravili tovarišici Judita Marovt in Ana Jamnik.

Razstava fotografij

Domači mojster fotografske obrti Feliks Ugovšek je v dolini znan kot dober fotograf. Premalo pa ljudje poznajo njegovo veliko ljubezen do umetniške fotografije. Da smo ga spoznali tudi s te strani, je veliko doprinesla razstava njegovih stvaritev v mozirski galeriji.

Po uvodnem pozdravu predsednice ZKO Jožice Purnat je prevzel besedo akademski slikar Lojze Zavolovšek, ki je strokovno obrazložil vrednost umetniške fotografije, posebej pa delež Ugovška v njej. Menil je, da je Ugovšek dosegel s svojim delom nekaj več... Kot samouk je daleč napredoval, kar je zasluga njegove neizmerne volje do dela in izpopolnjevanja. Skratka, ni bil zadovoljen z dosežki, ki sodijo v povprečje, hotel je več in to je tudi dosegel. Ostal je človek s svojo hrbenostjo, rodoljublj in zaljubljen v svoj kraj. Le malo

ljudi ve, da je Ugovšek tudi glasbeno ustvarjal, da je vodil pevski zbor in da se rad predaja lepi glasbi.

Prav njegova zasluga je, da so marsikateri že pozabljeni dogodki v dolini ohranjeni na fotografijah iz njegovega dolgoletnega dela. Nato je Lojze Zavolovšek orisal umetniško plat fotografije na sploh in ocenjeval nekatera razstavljena dela. Prav zanimivo je bilo poslušati likovnega strokovnjaka pri razlagi strokovnih pogledov na slike domačega mojstra. Vodil je obiskovalce po razstavi z živo besedo o pokrajini, portretni fotografiji, o slikah živali in cvetov.

Kulturni del sporeda sta pripravila Feliks Ugovšek in Alojz Zavolovšek, ko sta predstavila navzočim nekaj klasične glasbe. Tudi v tem pogledu je bil začetek razstave fotografij Ugovška nekaj posebnega.

PRAZNIK OBČINE MOZIRJE

Elkroj v Strugah

Dolgo pričakovani obrat Elkr-oja v Strugah je odprl ob občinskem prazniku svoja vrata. Res, krajani so nenehno spraševali kdaj bo obrat stekel, saj gre za zaposlovanje ženske delovne sile, ki pomeni kraju in okolici zelo veliko.

Nekdanjo šolsko poslopje so preuredili za delavnico v kateri bo lahko delalo 105 ljudi. Direktor Elkr-oja Ivan Kramar nam je pred otvoritvijo povedal nekaj podrobnosti o preureditvi prostorov. Šlo je za kar velik zalogaj, saj je naložba vredna 140 milijonov din. Od tega je bilo polovico vloženih v opremo, ostalo pa v gradbena dela. Poleg prenove so morali dozdati kakih 18 m stavbe na novo. Tako so pridobili v pritličju krojilnico, kuhinjo in jedilnico. Gornje nadstropje pa povezuje dvigalo, tako ne bo težav s prenosom blaga iz pritličja v šivalnico. Tu se bodo izdelovale hlače, obrat pa je urejen tako, da je mogoče v njem izdelovati tudi druge izdelke iz Elkr-ojevega programa. Sedanje proizvodnja je namenjena izvozu na zapadna tržišča, zato bodo sprva delali le v eni izmenici. Ko pa bodo zagotovili dovolj ustreznega kadra, pa bodo uvedli še drugo. Tako bo na samem začetku delalo v obratu le okoli 60 ljudi.

K slovesnosti ob otvoritvi se je zbralo v Strugah veliko ljudi. Poleg predstavnikov javnega življenja iz naše občine, so bili navzoči tudi delegati občine Čajetina in vodilni iz DO Mladost Čajetina, ki je v sestavu Elkr-oja.

Po pozdravnih besedah direktorja Elkr-oja Ivana Kramarja je povzel besedo predsednik IS SO Mozirje Franc Milavc. Uvodoma je kratko orisal pot Elkr-oja iz Male obrtniške dejavnosti v sodobno industrijsko podjetje. V Elkr-oju je zaposlenih 15,3% delovnih ljudi v naši občini. Ali drugače, kar tretjina ženske delovne sile v dolini. Delež dohodka v občinskem merilu se je dvignil od 9,5% v letu 1955 na skoraj 24% v letu 1984. Poudaril je tudi delež Elkr-oja v izvozu in njegov ugled v tujini. Delavci tega podjetja so prislужnili družbeni nuji in se povezujejo z nerazvitimi območji v državi, tako nastajajo nove zmožljivosti v predelih, kjer je delo še zelo iskano. Tudi znotraj občine se odpira Elkr-oj na vse strani. To priča tudi današnja otvoritev obrata v Strugah. Znano je, da si Elkr-oj prizadeva posodobiti svoje obrate v Šoštanj, uredil pa je tudi trgovine, ki ponujajo njihove izdelke v krajih kjer je zanje zanimanje. Sedanje stanje so delavci kolektiva dovolj kritično ocenili in bodo z hitrimi ukrepi uresničili zastavljene poslovne cilje.

Prireditve v Strugah so popestrili s svojim kulturnim sporedom lučki pevci in otroci osnovne šole Luče. Za slovesno vzdušje pa je poskrbel tudi občinska godba na pihala.

Gostje so si z zanimanjem ogledali nove proizvodne prostore, ter se nato zadržali v prijetnem pogovoru.

Kaj pomeni občinsko priznanje

Družbena priznanja moramo pravilno vrednotiti. Med takšna spada tudi občinsko priznanje. Obiskali smo nekatere od prejemnikov letošnjih priznanj, da bi zvedeli kaj več o pogledih in občutkih ob podelitvi tega priznanja.

Občinski odbor Rdečega križa. Obiskali smo njegovega dolgoletnega predsednika dr. Franca Širka. Dejal je, da priznanje zelo veliko pomeni. Gre za moralno pohvalo mnogim, sicer tihim sodelavcem Rdečega križa v dolini. Je v bistvu čast za tistega, ki takšno priznanje prejme! Tega bodo zelo veselili številni aktivisti, ki včasih kljub starosti in bolehnosti opravljajo veliko in človečno delo. Če pomislimo, da je v dolini kar 2000 evidentiranih krvodajalcev, da jih redno prihaja na odvzem krvi preko 800, če dalje vemo, da je te ljudi treba obveščati, povezovati in marsikatero prepričati, potem lahko vsaj približno ocenimo ogromno delo, ki ga opravljajo marljivi člani Rdečega križa. Pa je tega še veliko več, saj je naloga naše organizacije še v mnogočem. Vsekakor smo vsi, ki že leta dolgo delamo na tem področju veseli družbenega priznanja!

Kolektiv ZP Nazarje. Nismo pričakovali, da se bo našega dela kdo spomnil, zato nas je vest o podelitvi občinskega priznanja toliko bolj razveselila. Lahko rečemo, da je kolektivu dalo to družbeno priznanje veliko spodbudo! Da smo je bili deležni, nas obvezuje pri našem delu v naprej. Ob tem bi se zahvalili občinskemu glasilu, ki je redno spremljalo naša prizadevanja za prenavo in povečanje postaje. Seveda pa gre naša zahvala vsem, ki so nam pomagali, da smo vse zmogli. Tudi v naprej se bomo krepko povezali, ko bo treba opraviti večje naloge, tako so menili v kolektivu Zdravstvene postaje Nazarje.

Skupina inovatorjev v Kovinarstvu — inž. Peter Ribič: Takšno družbeno priznanje pomeni predvsem meni kot mlademu strokovnjaku veliko oporo pri nadaljnjem delu. Že občutek, da tvoje delo priznava izven zidov podjetja je obvezujoč. Pomembno je, da se daje priznanje delu, ki sicer v teh krajih ni navada. Slednje lahko spodbudi mlade, da bi se bolj odločali za kovinarski poklic, ki ima kot vse kaže tudi v naši dolini dobre izglede.

Inž. Jože Kramer: Kot mlad strojni inženir je poučeval na RŠC v Titovem Velenju. To je sicer lepo delo, vendar pa strokovnjak ob njem opušča strokovnost, namreč ni na tekočem. Prav to me je privedlo v Kovinarstvo z željo, da tu v svoji stroki ustvarjam. Delo zagnanega inženirja je pač najbolj kreativno v neposredni proizvodnji! Sedanje delo v oddelku konstrukcij me povsem zadovoljuje, daje mi možnost ustvarjalnega človeka. Nisem pričakoval nagrade, vendar pa je takšno moralno vrednotenje našega dela priznanje celotnemu kolektivu, ki je naklonjen raziskovalnemu delu. V tem pa je posebna vrednost občinskega odličja.

Jože Podkrižnik: Svojemu delu se z veseljem predajam. Veseli me delati kaj novega in prav v tem je čar sodelovanja s skupino odličnih strokovnjakov, ki mislijo v naprej! 22 let delam v tem podjetju, sedaj ko je moja naloga izdelati tisto, kar si načrtovalci zamislijo, sem zelo zadovoljen. Veliko se naučim in tako postaja moje znanje dobrega rokodelca še bolj pomembno. Da smo v marsičem uspeli je vzrok dobro sodelovanje, dobri medčloveški odnosi in tovarštvo v skupini, ki opravlja delo raziskav in konstrukcij. Priznanje nam je v veselje in spodbudo vsem, ki bi želeli med kovinarje.

Pohod ZRVS

KK ZRVS Mozirje in OSO KAJUH Mozirje sta dne 8. 9. 1985 organizirala tekmovanje v orientacijskem pohodu v počastitev občinskega in krajevnega praznika Mozirje.

Tekmovanja se je udeležilo kljub lepemu vremenu samo 7 ekip. Po zelo izenačenih rezultatih je prvo mesto osvojila ekipa OSO »KAJUH« Mozirje.

Pohod na Medvedjak

Telesno kulturni delavci v občini so tudi letos ob občinskem prazniku pripravili vrsto športnih prireditev. Ena med njimi je bil tudi pohod na Medvedjak, ki ga je organiziralo mozirsko planinsko društvo. Najprej so se planinci ustavili pri Mozirski koči, kjer so se zbrali, da bi nadaljevali pohod proti Medvedjaku do spomenika NOB. Tam so počastili spomin padlih borcev za svobodo. Udeležence pohoda je v imenu ZZB NOV pozdravil Jože Celinšek. O bojih na

je, drugo mesto KK ZRVS Nazarje, tretje mesto pa sta si delili ekipi KK ZRVS Mozirje in ekipa društva invalidov Mozirje.

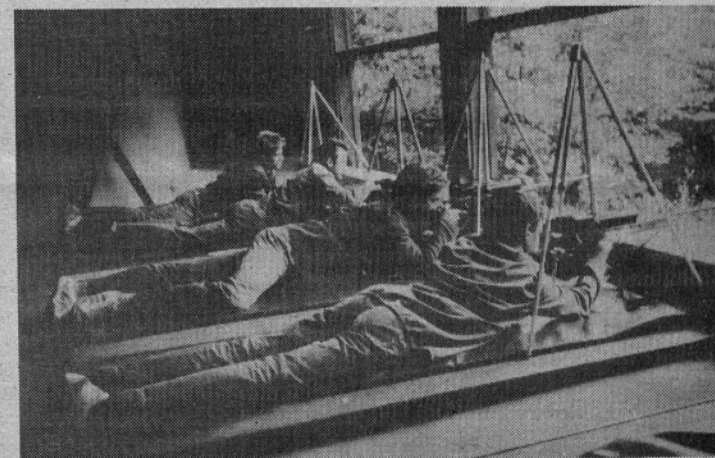
Posamezno v streljanju je prvo mesto dosegel Poličnik Drago, drugo mesto Omladič Franc ml. in tretje mesto Mravlje Danilo ml., vsi člani ekipe OSO »KAJUH« Mozirje. Miklavžič Stane

Radioamaterji so med otvoritvijo svoje razstave v Mozirju poskrbeli za zveze z drugimi društvi. Za udeležence je bilo to doživetje posebne vrste. Na sliki so videti priprave za prenos govora predsednika SO Mozirje Alojza Plaznika.

Pred osnovno šolo v Mozirju se je ob otvoritvi prizidka zbrala velika množica gostov in krajanov. Prizor je posnet med govorom predsednika SO Mozirje Alojza Plaznika.

Vsako leto pripravijo v okviru ZRVS pohod. Naša kamera je pohodnike ujela med streljanjem na mozirskem strelišču.

Ob otvoritvi razstave fotografij je avtorju Feliks Ugovšku čestital tudi predsednik SO Alojz Plaznik. Na sliki levo akademski slikar Alojz Zavolovšek.

Šmihelska mladina je letos spet uspešno pripravila »ovčarijo«. Poleg prikazov predelave volne, so poskrbeli za smeh z vrsto tekmovanj.

Radioamaterska razstava

Mozirski radioamaterji so že večkrat dokazali svojo vsestransko dejavnost in prizadevnost. Ob občinskem prazniku so nam predstavili svoja »orodja« in tudi njihova delovanja.

V telovadnici TVD Partizan se je k otvoritvi razstave zbrala kar lepa množica ljudi, kar kaže na izredno zanimanje za dejavnost domačih radioamaterjev. Med gosti so bili: Oto Hudeček, nekdanji vodja zvez pri IV. operativni coni v času osvobajanja doline, veteran radioamaterjev Ivo Mihev,

predsednik občine Alojz Plaznik, podpredsednik IS SO Mozirje Franc Finkšt in drugi. Radioklub Mozirje je ob tej priliki natisnil Informator, ki vsebinsko popelje bralca skozi dejavnost njihovega kluba. Uredil ga je uredniški odbor v katerem so sodelovali: Ludvik Es, Ivo Žvipelj in Jože Gruđen, naslovno stran pa je naredil Sašo Žagar.

Ob zaključku lepe slovesnosti se je predsednik kluba Ivo Žvipelj zahvalil Ludviku Esu za njegov izjemen trud ob pripravi razstave.

V Šmartnem kolesarili

ŠD Lipa je organiziralo v nedeljo 1. 9. 1985 že 9. tradicionalno TRIM kolesarjenje. Vozili smo na progi Šmartno — Mozirje in nazaj. TRIM kolesarjenja se je udeležilo 164 kolesarjev, med njimi je bil najstarejši star 72 let in najmlajši star komaj 2 leti. Letos je bila akcija izredno dobro organizirana, saj je organizator priskrbel lepe praktične nagrade. Po končani akciji je bilo žrebanje in udeleženci so dobili nagrade.

Kolesarjenje pa se je končalo v lepem športnem popoldnevu, saj sta bili popoldne na igrišču v Račniku še dve nogometni tekmi. V

prvi so se pomerile mladinke z mladinci v kateri so zmagali mladinci 6:5, po streljanju enajstmetrovk, v drugi pa so se »ledig« in oženjeni razšli brez zmagovalca 4:4.

Ob tem športnem prazniku se posebno zahvaljujemo delovnim organizacijam, ki so prispevale nagrade in sicer: Elmi Črnuče, TOZD Žagarstvo Nazarje, MGA Nazarje, Gorenje GLIN TOZD Maloprodaji, Smreki Gornji grad, ZKZ Mozirje Obratu Sp. Rečica, obem trgovinam Šmartno ob Dreti, Cinkarni Celje TOZD Kemija mozirje, ter obrtnikom Weiss Stanetu in Filčič Stanetu.

Gasilska pridobitev

Znano je, da so gasilci Šmartnega ob Dreti zelo prizadevni. Veliko so se trudili, da bi lahko nabavili gasilski avtomobil — cisterno.

Zavedajo se, da danes brez sodobnih gasilnih naprav pač ne gre. Ko pa so končno uspeli nabaviti cisterno, pa niso imeli dovolj prostora za njeno hrambo. Zato so se odločili za razširitev svoje orodjarne. Imenovali so gradbeni

odbor, ki ga je vodil Ivan Irmančnik.

Vsa delovna vnema gasilcev bi verjetno ne zadoščala, če ne bi priskočili na pomoč še Gzdo gospodarstvo Nazarje, TOZD Gornji grad, Občinska gasilska zveza in KS Šmartno.

Tako je torej ob vsestranski pomoči nastal novi, sodobni prostor ob starem gasilskem domu v Šmartnem ob Dreti.

180 let šolstva na Ljubnem

Letos praznujemo 180. letnico šole na Ljubnem, 10. letnico adaptirane šole in prvo obletnico šole, ki nosi ime slavne Šlandrove brigade.

Šola na Ljubnem je bila ustanovljena leta 1805 in je bila do leta 1870 pod patronatom gornjegrajske graščine.

Šola je bila enorazrednica in je imela svoj prostor v takratni občinski hiši.

Leta 1899 so zgradili šolo na prostoru, kjer stoji stari del še danes. V tem poslopju so si učenost nabirale številne generacije Ljubencev. Med vojno je bila šola požgana in porušena. Leta 1944 je bilo Ljubno prvič osvobodeno in takrat je začela delati partizanska šola. Pouk so imeli učenci v privatnih hišah in v gasilskem domu. Po vojni so začeli šolo obnavljati in leta 1953 je bila šola obnovljena. Učencev je bilo vedno več in šola je postala premajhna, zato je bil 1973. leta izglasovan samoprispevek za obnovo in izgradnjo šol. Učenci in učitelji so si zelo želeli novo šolo.

Želja po novih, svetlih, lepih učilnicah in veliki telovadnici se nam je izpolnila ob občinskem prazniku 13. septembra 1975 leta. Ob lanskoletnem

občinskem prazniku se je naša šola poimenovala po Šlandrovi brigadi. Učenci, ki obiskujemo šolo na Ljubnem, prihajamo tudi iz Radmirja, Terra, Savine, Okonine, Primoža, Juvanja, Meliš in Rastk. Mnogi se v šolo vozimo s šolskim avtobusom. Na šoli deluje veliko izvenšolskih dejavnosti, ki jih radi obiskujemo. Največ učencev je vključenih v športne dejavnosti in v pevsko zbor, ki marljivo delujeta že vrsto let. Naša šola je pobratena s šolo iz Ljubiša v Srbiji. Med seboj se obiskujemo. Letos nas bo obiskala delegacija učencev in učiteljev. Z veseljem jim bomo razkazali našo šolo in pokazali lepote in zanimivosti našega kraja in doline.

Ob dnevu šole bomo pripravili razstavo naših izdelkov, imeli bomo proslavo, pomerili pa se bomo tudi v športu. Ob tej priliki nam bodo borci Šlandrove brigade pripeli trak na pionirski prapor. Tudi v letošnjem šolskem letu pa bo naša prva in najvažnejša naloga učenje, saj bomo s pridnim učenjem najbolje koristili svoji domovini.

Novinarski krožek
OŠ Šlandrove brigade
Ljubno ob Savinji

V njem je glasba

Ko so lučki pevci zapeli ob otvoritvi novega obrata Elkraja v Strugah, je prav lepo zvenela pesem Pogled z Raduhe. Že besedilo pove, da gre za domačo stvaritev. Naj tokrat predstavimo skromnega ustvarjalca s Krnice.

Anton Mlačnik je doma v lepem predelu lučkega kota. Iz roda v rod so pri Mlačnikovih gojili glasbo. Tako je tudi oče naučil sina prvih skrivnosti glasbenega občutenja. Seme je padlo na plodna tla! Anton Mlačnik obvlada danes kar štiri glasbila. Seveda se najbolj posveča igranju citer, te je namreč že njegov oče zelo dobro igral in morda je očetova ljubezen do tega inštrumenta pustila globoko sled tudi v sinu. Kjerkoli so nastopili lučki citraši, je bil Mlačnik med njimi. Ni le vodja skupine, je tudi skladatelj.

Razgovor z Mlačnikom je bil zanimiv prav zaradi tega, ker je samouk. Sam pove, da je ga je že oče »okužil« v ljubeznijo do pesmi in glasbe. Star je bil komaj 15 let, ko mu je oče vcepil prvo znanje o citrah. Ko pa ga je doletela nesreča in je postal invalid, se je postopno pričel ukvarjati z glasbo v širšem smislu. Učil se je še drugih glasbil, napisal je prve note in prve svoje skladbe. Danes je

vesel, da se je v tem našel, da je v glasbi iskal uteh in da v njej lahko ljudem pripoveduje svoje veselje do okolja v katerem živi. In ena takšnih je tudi pesem o Raduhi, ki odkriva vso ljubezen domačina do rodne grude in lepote krajine. Besedilo je tudi sam sestavil in kot zatrjuje, ga je navdahnila občutenost ob pogledu na mogočno Raduho v neki tihi noči. Mlačnik pa pripravlja

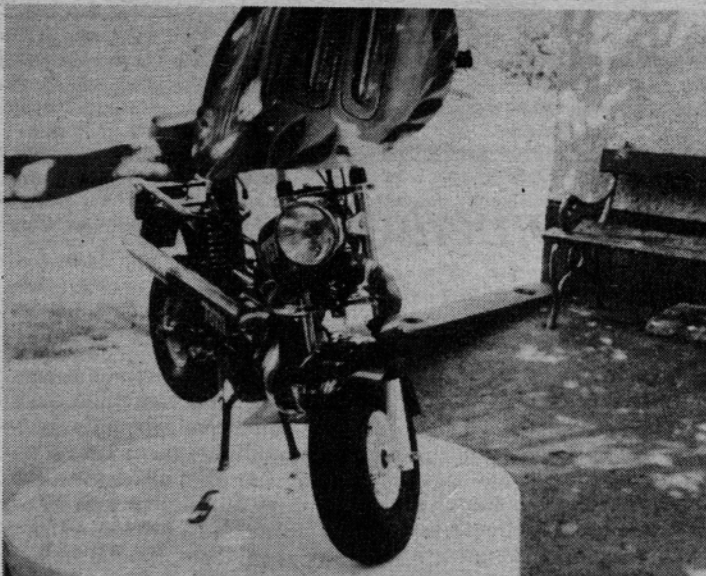
Anton Mlačnik

skladbe tudi za inštrumentalne sestave, ne le na zборе. Sam je odličan pevec in tako seveda tenkočutno spoznava kaj ljudje radi pojo in kaj radi poslušajo. Pravi, da včasih hrani v sebi neko vižo kar dolgo. Šele ko naleti na ustrezno besedilo, sede in jo napiše. Tako pa je tudi z besedili. Vse mora v sebi občutiti, potem šele lahko ustvarja.

Mlačnik pa ni le glasbenik. Tudi sicer se pridno udeležuje, kjer le rabijo njegovo sodelovanje.

Luče in okolica predstavljajo lepoto, ki jo le malokje najdemo. Torej ni naključje, da se je v tej krajini našel človek iz ljudstva, ki si po svojih močeh prizadeva ohraniti svoja čustva v besedi in glasbi, da bi tako lahko poveljal domače okolje.

A. V.

Ob izdelavi 1000 motornega kolesa TORI so v Gornjem gradu pripravili slovesnost na kateri je govoril predsednik KPO Merx A. Ban in predsednik IS SO Mozirje Franc Miklavc. Kot vse kaže si je TORI utrl pot na tržišče.

Onesnaževanje v Nazarjah

Kar precej je bilo prelitega tiškarskega črnila o onesnaževanju okolja v Nazarjah in o krivcih za to. Marsikaj od napisanega pa ne zagotavlja resnične predstave o stanju. Zato smo iskali odgovor v Glinu, kjer nam je Jože Rakun takole pojasnil prizadevanja kolektiva za izboljšanje varstva okolja.

V Glinu se zavedamo, da povzročamo določeno stopnjo onesnaževanja, seveda ni onesnaževalec le Iverna. O varstvu okolja in ukrepih smo se opredelili že v srednjeročnem načrtu, seveda pa je treba vedeti, da so sodobne naprave, ki bi onemogočale onesnaževanje zelo drage in bi tako močno obremenile gospodarjenje znotraj Glina. Na prvi seji centralnega delavskega sveta bomo obravnavali vprašanja varstva okolja in pripravili ustrezne ukrepe za izboljšanje stanja. To je seveda stvar daljšega obdobja, saj se

preko noči ne da narediti kaj prida, ali bolje nič. Torej se v kolektivu načrtujejo določene rešitve, kot rečeno se je o tem načrtovalo že davno tega. Zavedamo se nujnosti ukrepov in storili bomo vse, da se bo stanje izboljšalo. Imamo sicer čistilne naprave, te pa včasih tudi ne oskrbujemo dovolj dosledno, torej je posredi tudi človeški faktor! Da pa bi stvari bile jasne, bodo pripravili informacijo z vsemi strokovnimi utemeljitvami in jo posredovali javnosti. Sedaj se marsikaj govori na pamet in strokovno neutemeljeno. Treba bo natančno ugotoviti stopnjo onesnaženosti in vpliv na zdravstveno stanje prebivalstva. Le tako bo slika popolna. Na temelju takšnih ugotovitev bodo v Glinu sprejeli tudi ukrepe, ki bodo zagotavljali ustrezno stanje glede onesnaževanja okolja. Kot že rečeno, pa bo za vse to treba časa.

30 let gasilske zveze

Letos mineva 30 let odkar so v naši občini ustanovili gasilsko zvezo. Prehajena pot je bila zelo plodna, to je opaziti na vsakem koraku ko obiščeš gasilska društva v dolini.

Predsednik zveze Franc Trbovšek je dejal, da bodo praznovanje opravili zelo delovno.

Seveda pa brez števil ne gre! Zveza povezuje 15 gasilskih društev v katerih je vključeno 1500 članov. Prav ponosni so na to, da je med temi kar 600 mladih, kar obeta živo nadaljevanje gasilske tradicije v občini.

Zveza skrbi za redno izobraževanje gasilcev. To je spričo vse bolj zahtevne tehnike izrednega pomena. Seveda pa je nalog zveze obilo. Tako pomagajo društvom pri raznih prenovah domov, orodjarn in nabavi opreme. Tudi v or-

ganizacijskem smislu so vedno na voljo društvom.

13. oktobra letos bodo v Mozirju pripravili slovesnost ob obletnici. Najprej bo svečana seja predsedstva zveze, na njej bodo podali obračun dela in podelili priznanja. Svečanost bo popestril še kulturni program, prireditve pa bo v kulturnem domu v Mozirju ob 9. uri. Okoli 11. ure bo svečan mimohod gasilskih enot doline v Savinjski gaj, kjer bo razvitje novega prapora zveze. Ob tej priliki bodo predali društvom UKV radijske zveze, tako bodo društva med seboj povezana tudi na ta način. Razmišljajo tudi o ureditvi centrale, ki bi povezovala vsa društva. V gaju bo tudi tekmovanje gasilskih veteranov, demonstracija traktorske črpalke in cisterne Creina, nato pa seveda tovariško srečanje.

Kulturni dogodek

Lučka farna cerkev je v soboto 3. avgusta gostila nenavadne goste. Njene klopi so napolnili ljubitelji glasbe. Turistično društvo Luče je povabilo v goste profesorja in organista Huberta Berganta in Slovenski oktet. Tovariš Bergant je tokrat že drugič preizkušal še skoraj nove lučke orgle, člani Slovenskega okteta pa so bili med nami prvič. V dobri uri in pol so nas s pesmijo popeljali preko renesanse in baroka k lepi domači slovenski pesmi, predstavili pesmi pravoslavne liturgije in konec popestrili s črnsko duhovno pesmijo. S svojim nastopom so se pridružili proslavam v letu glasbe.

Bilo je zares lepo. Glasbenemu užitku je svoje dodal nenačuden

ambient in množica poslušalcev. Med njimi je bilo največ takih, ki preživljajo dopust v Lučah in na turističnih kmetijah v okolici. Kot je pokazala udeležba, je bila tokrat mnogo bolj uspešna reklama »od ust do ust«, saj je plakat v množici plakatov že večkrat ostal prezrt in neučinkovito vabilo na prireditve.

Želimo, da bi spontan aplavz in številne pohvale organizatorjem in gostiteljem — lepo urejeni cerkvi ter župnijski upravi, ki je imela posluh za izvedbo te kulturne prireditve — pripomogli še k več podobnim kulturnim popestritvam.

A. P.

Kako bo z ozimnico?

O tem smo govorili z vodjo komercialne pri trgovinskem podjetju Savinja Milanom Šepcem.

Letošnje leto je bilo muhasto, zato nekaterih poljskih pridelkov ne bo dovolj. To velja za krompir, pa še morda se bo kje zataknilo. Vendar se trudijo trgovci, da bi v okviru Merxa potrebne količine zagotovili in jih pravočasno dali v prodajo.

V Savinji nameravajo pričeti s prodajo čebule, krompirja, česna,

jabolk okoli 20. septembra. Cenše niso imeli, zato tudi nismo mogli o njih kaj več povedati.

Potrošniški krediti za ozimnico so dosegljivi pri trgovskem podjetju Savinja iz sredstev Ljubljanske banke. Le da so obresti tiste, ki povzročajo nezanimanje za posojila. V času, ko smo to pisali še banka ni imela dokončnega stališča za višino obresti v te svrhe, vsaj znižali jih niso!

RAZGLAS

Vse lastnike motornih koles — mopedov, ki jim je potekla veljavnost prometnih dovoljenj

OBVEŠČAMO,

da bo redna letna registracija motornih koles — mopedov na območju občine Mozirje po naslednjem razporedju:

1. Na krajevnem uradu Ljubno ob Savinji:
 - v četrtek, dne 26. 9. 1985 ob 8. do 11.30 ure za območje KU Luče, Solčava in Ljubno ob Savinji. Tehnični pregledi bodo v garaži Oddelka milice Ljubno ob Savinji.
2. Na krajevnem uradu Gornji grad:
 - v četrtek, dne 26. 9. 1985 od 11.30 do 13.30 ure za območje KU Gornji grad. Tehnični pregledi bodo v mehanični delavnici RIFELJ Antona.
3. Na sedežu Skupščine občine Mozirje:
 - petek, dne 27. 9. 1985 od 8. do 12. ure za območje KU Nazarja Rečica ob Savinji in Mozirje.

Tisti lastniki, ki ne nameravajo podaljšati registracije za tekoče leto; pa so zavezani, da vrnejo registrske tablice s priloženim prometnim dovoljenjem.

NAČELNIK ODDELKA
ZA NOTRANJE ZADEVE
Anka Sivec

Gozdno gospodarstvo
Nazarje
TOZD Gozdarstvo Luče

Objavlja
javno licitacijo

1. Kombibus TAM 60 KM (14+1), v voznem stanju, dobro ohranjen. Licitacija bo v petek, dne 27. 9. 1985 ob 8.00 uri na TOZD Gozdarstvo Luče. Prometni davek plača kupec. Po nakupu blaga reklamacij ne upoštevamo.

MERCATOR
zgornjesavinjska kmetijska
zadruga Mozirje
TOZD TRGOVINA GOSTINSTVO
Komisija za delovna razmerja

objavlja
prosta dela in naloge

KUHARICE — NATAKARICE
v bifeju v Šmartnem ob Dreti

Pogoji za zasedbo del in nalog so:

- splošni,
- posebni: kvalificiran gostinski delavec z znanjem kuhanja in strežbe ali priučen delavec obeh strok z nekajletnimi delovnimi izkušnjami.

Poskusno delo dva meseca.

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev je treba dostaviti v roku 8 dni, a najkasneje do 29. 9. 1985 kadrovski službi naslova.

O izbiri bodo kandidati pisno obveščeni v roku 10 dni po poteku roka za prijavo.

Komisija za delovna razmerja
SOZD Merx
Trgovska delovna organizacija
»Savinja« Mozirje

Objavlja
prosta dela in naloge za:

1. za poslovodjo poslovalnice 3 »Pohištvo« v Mozirju
2. za prodajalca (prednost imajo moški) za poslovalnico 5 »Železnina« v Mozirju.

Poleg splošnih pogojev morata kandidata izpolnjevati še naslednje zahteve:

Pod ad. 1:

- da je VKV trgovski delavec tehnične ali mešane stroke oziroma da ima trgovsko poslovodsko ali komercialno šolo (V. izobrazbene skupine),
- da ima 2 leti delovnih izkušenj na vodstvenih delih v poslovalnici,
- da mu ni izrečen ukrep o prepovedi razpolaganja z družbenimi sredstvi.

Pod ad. 2:

- da ima končano šolo za prodajalce (IV. izobrazbena skupina) tehnične ali mešane stroke in strokovni izpit, če se je šolal po VIP usmerjenega izobraževanja ali šolo za blagovnega manipulant (III. izobrazbene skupine).

Delo bo sklenjeno za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Pismene prijave, z obvezno priloženimi dokazili o izpolnjevanju objavljenih pogojev je poslati na naslov: Trgovska delovna organizacija »Savinja« Mozirje v Mozirju 41.

Prijave je vložiti v 15 dneh od dneva te objave.

O rezultatu prijave bodo kandidati obveščeni najkasneje v 10 dneh po preteku objave.

ISKRA SERVIS MOZIRJE
sporoča

servisiramo male gospodinjske aparate, električno orodje, previjamo vse vrste elektromotorjev.

NOVO!

Elektromotor za pralni stroj dobite v enem dnevu! Garantiramo 6 mesecev, zaračunavamo solidne cene!

V zalogi imamo vse rezervne dele za male gospodinjske aparate Gorenje in Black & Decker.

Priporoča se Tone Grlica, telefon 831-203.

ZGORNJESAVINJSKA ALPINISTIČNA SEKCIJA
MOZIRJE
VPISUJE V ALPINISTIČNO ŠOLO V SEZONI 1985/86.

VPIS BO 26. SEPTEMBRA 1985 ob 18. URI
V PROSTORIH KULTURNEGA DOMA MOZIRJE
(ZRAVEN KINO DVORANE).

LJUBITELJI GORA VABLJENI!

Prodajam traktor Univerzal 445 (45 km) na en pogon. Generalno obnovljen, dobro ohranjen. Zamenjam tudi za osebni avto. Cena po dogovoru. Telefon 884 192 (od 20. do 21. ure). Stanko Pocaht, Veliki vrh 10, 63327 Šmartno ob Paki.

Prodajam dobro ohranjena mecesnova okna in vrata. Višina oken 140 cm, vrat 205 cm. Angela Bastl, Spodnja Rečica 10.

Mozirnica nič več zdravilna

Stari ljudje vedo povedati, da je bila nekoč Mozirnica, potok, ki izvira v Dol—Suh, znana po svoji zdravilni moči. Nekateri zapisi so o tem potoku trdili, da je bil še ob prelomnici stoletja najboga-tejše nahajališče potočnih rakov. Tudi rib je bilo v njem veliko...

Kaj pa danes? Potok teče po čudoviti dolinici, ki bi lahko bila mikavna izletniška pot, če bi v naravo ne posegel človek s svojo surovostjo in brezčutnostjo. Tako bi lahko rekli za vse tiste, ki ob bregovih tega nekoč tako slovitega potoka iščejo divja smetišča. Ta ne le da onesnažujejo vodo, tudi sicer pričajo o tem, kako malo nam je do ohranjanja lepega okolja. Sramotno se do sled-njega obnašamo. Storili so znani, pa kaj ko danes tako zelo velja tisti stari rek »kjer ni tožnika, tam ni sodnika«. Če bi le bili sicer tako dosledno solidarni, kot smo do onesnaževalcev za katere vsi vemo. Seveda je tudi ta potok poln raznih odplak, ki so povzročile, da v njem ni več življenja.

Ko je bila Mozirnica še to, kar je dala narava, so v njej

iskali zdravilo tako za oči, ženske pa za rodila. Če lahko verjamemo izročilu, potem so številni res našli v čisti vodi izboljšanje zdravstvenega stanja.

Med ljudmi je bilo znano, da teče v Mozirnico neke »doh-tarski studenec«, zato pa po-maga pri očesnih boleznih, če si z njo izpiraš oči. Ženske pa ki so imele težave z rodili, so se zdravile na ta način, da so sedale v vodo. Kot je zapisano v trški kroniki, so to počenjale največ nekoliko pod Deleje-vim marofom. Sicer pa so ljudje opazovali temperaturo potoka, ki da ni tudi pozimi nikoli padla in kot je zapisano, se je ob mrzlem vremenu iz nje kadilo... Sedaj je marsikaj drugače, kot da bi dohtarski studenec presahnil. Voda ni več toplejša od drugih, je polna raznih kemičnih snovi, ki jih ljudje spuščajo vanjo, v njej ni niti najmanjšega življe-nja, kaj šele, da bi kdo našel v njej zdravje. Hudo bi sebi storil tisti, ki bi si danes izpiral oči z njo... Škoda da je sodobnost sveta v njegovem uničenju in ne ohranjanju.

A. Videčnik

Mrliška vežica v Mozirju

Prepotrebna mrliška vežica na mozirskem pokopališču raste. Kot je povedal predsednik KS Milan Šepec, bo pred zimo pokrita. Žal pa izvajalec z deli kasni, kar povzroča skrbi pri gradbenemu odboru.

Krajevna skupnost bo zara-di izrednega skoka cen pričela pobirati prispevke krajanov. Po družinah bodo hodili člani sveta in skupščine KS Mozirje

s pobiralnimi polami. Priča-kujejo razumevanje krajanov! Zamisel je, da bi družine prispevale glede na gmotni položaj od 2000 do 6000 din. To plačilo lahko opravijo v več obrokih.

Prosimo krajanje, da poma-gajo s svojimi prispevki, saj je mrliška vežica v Mozirju več kot potrebna.

Strela oralna

V noči od 3. na 4. septembra je strela udarila v telefonski kabel pod Celinami v Mozirju. Razdejanje je bilo veliko, pa tudi škoda je bila občutna. Ker je šlo pri tem za glavni telefon-ski vod v gornji doline, je bila ta brez telefonskih zvez 24 ur.

Ko smo obiskali poštne delavce na kraju udara, je povedal delovodja Jože Štraus, da v njegovih 30 letih dela pri telefoniji kaj podobnega še ni

videl. Kabel je bil v dolžini nekaj sto metrov uničen, tla okoli voda pa razarana v širini tudi do 60 metrov. Sledovi v zemlji so bili ponekod globoki tudi do pol metra in cesta proti Celinam prekopana, kot da bi nekdo izkopal jarek za vo-dovod.

Ko smo odhajali, so prišli poštni delavci iz Celja z meril-nimi napravami, ker do takrat še niso mogli določiti obsega poškodb.

Zopet zmagali

OO ZSMS Bočna je tudi letos nastopila s svojo skupino v igrah brez meja. Tokrat so jih organizi-rali tuhinjski mladinci. Naša sku-pina petih mladincev je zasedla 1. mesto!

Ker se v začetku nismo preveč izkazali, smo se bolj naprezali v prepičanju, da slab začetek še ne pomeni slabega konca. Odlično smo izkoristili jokerja v igri rdeča nit, najuspešnejši pa smo bili tudi v iskanju in jedi čokolade.

Tako je Bočna dobila že drugi pokal za 1. mesto v igrah brez meja. Prevoz iz Šmartnega nam je omogočilo gasilsko društvo Bočna. Zato se mladinci zahvaljujemo šoferju Branku Žehlju, ki nam je prihranil gmotna bremena, pa še bodril nas je med igrami!

Sicer pa smo pokazali naše moči dan prej v Gornjem gradu, kjer smo pri vleki vrvi zasedli drugo mesto.

Martin Zupančič

Košarka

V soboto dne 24. 8. 85. smo organizirali III. memorial Marka Skornška v košarki.

Žal, da so se zbrale le tri ekipe in tako počastile njegov spomin.

delegacija pa je položila šopek cvetja na njegov prerani grob.

Marko, radi se te spominjamo in na vseh tekmovanjih te zelo pogrešamo.

Najnovejše razširjenje divjega odlagališča ob Mozirnici ostaja skrito očem zakona. Ali velja tista: Slab glas seže v deveto vas... Ne seže pa do pristojnega inšpektorja...

Nogomet v Gornjem gradu

Dopustniško mrtvilo, ki vlada na vseh področjih v teh poletnih mese-cih, so člani TVD Partizan iz Gornjega grada izkoristili za svojo aktivnost in organizirali ligo v malem nogometu za pokal KS Gor-nji grad. Krajevno skupnost so razdelili po področjih, odvisno od tega na katerem bregu Drete, novem naselju, centru ali v blokih prebivajo, tako da so dobili štiri ekipe. Za organizatorje je bil to pravi izziv, ne smemo pozabiti, da je bilo še pred časom težko »naloviti« toliko navdušencev, da so sestavili eno samo ekipo za tovrstno igro z žogo. Začelo se je tako, kot si tega nihče ni želel. Bila je nedelja 18. avgusta, izredno slabo vreme z močnim deževjem, kar pa ni oviralo zagnancev, ki so ne glede na potrebe po specifični opre-mi, otvorili ligo.

Nekaj premočenih gledalcev vključno s sodniki, je glasno ugotavljalo, če bo na sporedu nemara nova vrsta vaterpola? Akterji prve tekme krajevne lige so bili po petdesetih minu-tah igre enako mokri tako zunaj kakor znotraj. Bralcem »Novic« sporočamo, da je od te deževne nedelje vedno živo, pa tudi živčno na igrišču Partizana v Gornjem gradu. Ljubitelji vseh vrst večšin, pa tudi strokovnjaki bi lahko kaj hitro dopolnili svoj spisek kandidatov za borilne športe. Vse je v stilu YU — nogometa, ki postaja vse kaj drugega kot šport. Da zgledi vlečejo, o tem ni dvoma, saj je bilo

profesionalizem, sicer na vaški ravni z vsemi »dodatki« jasno opaziti tudi v naši ligi.

Vse to je minilo brez pravih posledic, saj so dež, sonce, kakor tudi neizprosni delilci pravice opravili svoje, duhovi in vročerkvrneži so se kaj hitro pomirili. Sestavek o špor-tni aktivnosti v Gornjem gradu končujem z lestvico prvega dela tekmovanja:

1. SPODNJI TRG 6 točk
2. NOVO NASELJE 2 točki
3. TRG 2 točki
4. TORI 2 točki

Ob zaključku lige bomo o vsem podrobno poročali, še zlasti o tem katera ekipa je vzdržala vse napore in pritiske svoje sredine ter osvojila pokal KS Gornji grad.

Strogo zaupno: Ekipa TORI družno s svojim pokroviteljem načrtuje novo taktiko, kajti izkaza-lo se je, da so igralci sicer mojstri, ki s svojimi potezami zabavajo publiko, nasprotnik pa jim med tem časom hladnokrvno polni mrežo, kar jasno izkazuje tudi položaj na lestvici. Pridite, ogledite si in uživajte, vsega vam vendar ne smemo izdati — pristaši najbolj nore, za nekatere pa tudi donosne igre na svetu, ven-dar teh drugih v Gornjem gradu ni!

Ivo Kekec

Dimnik v Lučah

V začetku julija je Vegrad Velenje — TOZD Gradbenik Ljubno v Lučah pričel z gradnjo novega stanovanjskega bloka, katerega investitor je Samoupravna stanovanj-ska skupnost Mozirje.

Izgradnja bloka bo predvidoma stala okrog 90 milijonov dinarjev.

Med začetnimi gradbenimi deli pa so ugotovili, da bi bilo z izgradnjo večje kotlovnice in deponije goriva možno racionalizirati tudi ogre-vanje sosednjih dveh poslovno stanovanjskih blokov. V teh dveh stavbah se stanovalci že nekaj let srečujejo z velikimi težavami z ogre-vanjem. Peč, ki je na tekoče gorivo, je stara in dotrajana ter bo po oce-nah strokovnjakov zdržala največ še letošnjo kurilno sezono. Kljub ugotovitvi, da bi bilo ogrevanje vse treh blokov najbolj ekonomično z

eno kotlovnico, pa do realizacije tega projekta ne bo prišlo.

Na Razvojnem centru v Celju so izračunali, da bi bilo potrebno zgra-diti najmanj 18 metrov visok dim-nik, da bi peč normalno delovala. Kaj bi to pomenilo za izgled turističnega kraja, kot so Luče, si lahko predstavljamo.

Lastniki stanovanj v starih blokih so se zato dogovorili, da bodo obno-vili staro kotlovnico in jo preuredili na trdo gorivo. Dela naj bi se pričela čimprej, saj do začetka kurilne sezone v Lučah ni več daleč.

Prepričani smo, da je odločitev prava, saj se Luče že vrsto let upra-vičeno uvrščajo na vrh lestvice naj-lepše urejenih turističnih krajev v Sloveniji. »Tovarniški dimnik« sre-di Luč bi bil turistična posebnost, vendar v negativnem pomenu besede.

RAJKO PINTER

Lepa turistična pridobitev je ribja restavracija Ateljšek pri Rečici. Že prvi dan poslovanja se je zbrala množica ljubiteljev dobrih jedi in prijateljev narave, saj leži nova restavracija sredi lepe krajine.

O življenju »olcerjev«

Nov publicistični dosežek A. Videčnika. Kot organsko nadalje-vanje samostojnega zapisa o Delav-skem gibanju v Gornji Savinjski do-lini (Mozirje 1983) je isti izdajatelj, občinski sindikalni svet Mozirje, prejšnji teden izdal knjižico z naslovom »O gozdnih delavcih Luč med obema vojnama«. Avtor te publikacije, ki so jo zasnovali v komisiji za ohranjanje tradicij delavskega gibanja, je tudi tokrat Aleksander Videčnik.

Medtem ko gre v prvem Videč-nikovem izboru za opis ekonom-sko socialnih razmer delavcev, predvsem gozdarjev, se je v knjižici, o kateri teče beseda, Videčnik »s pravo aktivistično zagnanostjo« (Vlado Miklave) lotil snovne (mate-rialne) kulture »olcerjev« na obm-očju Luč, v gozdovih nekdanjega lučkega gozdarskega revirja vele-posestva Marijograd. Področje ni izbrano naključno, saj so bile prav tam delovne razmere gozdarjev najtežje.

Svojo raziskavo je Videčnik oprl na pisana in ustna izročila, jo dal pred tiskom v presojo strokov-njakom (inž. Jože Urank, prof. Emil Lajh), za razumljivost bralcu, ki ne pozna gozdnih del, pa pripoved ponazoril s številnimi

risbami (Leopold Supin ml.) in izvirnimi starimi fotografijami (Bogomil Supin). Poleg občinskega sindikalnega sveta je raziskavo gmotno podprla tudi občinska raziskovalna skupnost Mozirje.

Kaj nam torej prinaša ta 32 stranska, iz gorečega ljubitelstva porojena narodopisna publikacija? Po uvodnih podatkih o zemljiško-posestnih razmerah gornjegrajskega okraja in razmišljanjih o gospodarskem pomenu gozda, zve-mo za materialno stran življenja in dela v gozdu, o obleki lučkih gozd-nih delavcev, o organizaciji njihovega dela, pa o prehrani, o orodju, o olcerskih kočah in bajtah sredi gozdov, o deloviščih in o sami sečnji, pa o nevarnem spravlilu lesa s planine po suhi ali mokri riži, za zaključek pa še o prvih korakih sin-dikalnega gibanja med marijagraj-skim oz. lučkim proletariatom.

Skratka, izpod Videčnikovega publicističnega peresa je izšla poljudna, a tudi za poklicnega etnologa opazna narodopisna pri-poved, ki ohranja zgodovinski spomin na grenak, z akordom ali s šihom zasluženi kruh lučkih gozd-nih delavcev.

prof. Gustav Grobelnik

Strelci z graničarji

Dne 11. 8. 1985 so se strelci nekaterih osnovnih SO zopet srečali na takozvanem tradi-cionalnem strelskem tekmova-nju v počastitev »Dneva graničarjev«, ki je potekalo pri »Plesniku« v Logarski dolini.

Sprva nas je vreme nekoliko postrašilo, nazadnje pa smo imeli lep sončni dan, ki so ga nekateri udeleženci izkoristili tudi kot izlet v tej prelepi dolini in njeni okolici. Tekmo-vali smo z MK puško, vsak tekmovalac pa je izstrelil 10 nabojev za oceno in tri za preizkus. Zbralo se je kar deset tričlanskih ekip, oz. skupno 30 strelcev. Največ strelcev je bilo iz Solčave, saj je nastopilo kar šest ekip, ki so jih sestavljali strelci iz OSO, LD, ZB, ŠSD in mladinci. Tekmovanja se je udeležila tudi ekipa JLA iz

karavle »Savinjski Partizan« iz Log. doline.

Prvo mesto je osvojila ekipa OSO iz Mozirja. Drugo mesto je osvojila ekipa Lovski dru-žine Solčava, tretje pa ekipa OSO Gornji grad. Od posa-meznikov pa so bili najboljši: Prodnik Marjan iz LD Solčava, drugi je bil Petrin Pavel iz OSO Mozirje, tretji pa Acman Toni prav tako iz OSO Mozirje. Za prva tri uvrščena mesta tako ekipno kot za posamezno so bila podeljena pismena prizna-nja, najboljšim posameznim trem strelcem pa so bile podeljene še medalje. Za ne-moteno in varno tekmovanje je poskrbel njen vodja Stevo Farbaš, OSO Solčava pa za-služi še priznanje za aktivnost o popestritvi strelcev ekip DPO in društev iz KS Solčava. Š. Pungartnik

Uspešno tekmovanje na Ljubnem

Kot vsako leto je bilo tudi letos na Ljubnem ob Savinji že četrto medregijsko tekmovanje paraple-gikov v namiznem tenisu, tako ekipno kot posamezno.

Tekmovanje je bilo dne 2. 8. 1985 in je spadalo v okvir prire-ditev ob vsakoletnem turistično-etnološkem prazniku »Flosarski bal«, ki ga prireja krajevna skupnost Ljubno ob Savinji. Tekmovanje organizira Društvo paraplegikov celjske regije s po-moščjo Odbora za pripravo Flo-sarskega bala.

Letos se je v telovadnici osnovne šole »Slandrove brigade« na Ljub-nem za belo žogico borilo 6 ekip in sicer: iz Maribora, Ljubljane, Pomurja in seveda 3 ekipe iz celjske regije. Dobrodošlico na Ljubnem je na začetku zaželel predsednik sveta krajevne skup-nosti tov. Nastran. Pionirski pev-ski zbor pa je pod vodstvom tov. Lenka Kralj zapel nekaj prijetnih pesmi.

Tekmovanje je potekalo v prav-em športnem duhu brez zastojev, za kar gre zasluga zlasti vodji tekmovanja tov. Pintar Rajku.

Posebno spodbudno je bilo spoznanje, da se je kvalitetni nivo namiznega tenisa dvignil kljub

Pri posameznikih je zmagal Rupnik Branko (CE), pred Kili-barda Iztokom (LJ), in Antlej Matjažem (CE).

Pri tetraplegikih je zmagal Dunaj Slavko iz Pomurja pred Troger Markom (CE).

Pokal »Flosarja« je že četrtič zapored osvojila ekipa DP celjske regije, katerega je v prijetnem vzdušju pri Petrinovih na Ljub-nem izročil tov. Nastran, ki je igralce že tudi povabil na tekmo-vanje v prihodnjem letu. Tekmo-valci so vabilo z veseljem sprejeli, saj so jim Ljubenci vedno pripra-vili prijeten dan.

B. R.

Baltazar Hacquet v naši dolini

(1. del)

V prejšnjih nadaljevanjih smo si na tem mestu ogledali, kaj je v Spodnji in Zgornji Savinjski dolini videl Janez Anton Zupančič in kako je o tem pisal v delcu Izlet iz Celja v Solčavo.

Sežemo pa lahko še malo nazaj, na konec 18. stoletja, torej v čas razsvetljenstva, ko se je inteligenca šele začela obračati k naravi. Takrat je v Sloveniji živel in deloval kirurg, naravoslovec in etnolog Baltazar Hacquet (priimek se izgovori ake, v roditeljski akeja — obakrat z naglasom na e).

Rojen je bil v Bretanji v Franciji leta 1739 ali 1740. V času sedemletne vojne (1756—63) je služboval kot kirurg v raznih bojujočih se vojskah po Evropi. Ob koncu leta 1766 je nastopil službo zdravnika pri rudniku živega srebra v Idriji, kjer je nasledil prav tako znamenitega naravoslovca Janeza Antona Scopoli. Tu je ostal sedem let, torej do leta 1773, ko se je preselil v Ljubljano, kjer je leta 1782 postal prvi profesor na novo ustanovljenem mediko-kirurškem zavodu (predaval je anatomijo, porodništvo in kirurgijo). V novem kraju bivanja je sodeloval z razsvetlenci (npr. z Žigom Zoisom) in bil v nenehnih sporih s konzervativno duhovščino. Od leta 1787, ko je odšel iz Ljubljane, je bil profesor naravoslovnih ved na univerzi v

Lvovu (takrat na Poljskem, danes v Ukrajinski sovjetski socialistični republiki), od leta 1805 pa na univerzi v Krakovu (na Poljskem). Odbil je povabila leipziške, varšavske in nekaterih ruskih univerz, da bi postal njihov profesor. Leta 1810 je bil upokojen, zato se je lahko preselil na Dunaj, kjer je v začetku leta 1815 umrl.

Pisal je razprave s področja medicine, živinozdravstva, geologije (o zemlji in njeni sestavi), mineralogije (o rudninah), petrologije (o kamninah), botanike (o rastlinah), kemije, metalurgije (o kovinah in rudah), gospodarstva in etnologije (o navadah in načinu življenja).

Poleg velikega dela Evrope je prepotoval celotno Slovenijo, velik del Hrvaške in nekatere sosednje pokrajine, povsod pa je proučeval naravo in si delal etnološke zapise. Na teh potovanjih si je ustvaril velike naravoslovne zbirke, ki jih je podaril krakovski univerzi (in so bile pozneje uničene). Od njegovih pomembnejših iznajdb je treba omeniti napravo za prerezanje popkovnice ob porodu.

Hacquet si je z vsem svojim delom prizadeval za razsvetljevanje ljudstva, zato se je že med bivanjem v Idriji neusmiljeno boril proti praznoverju in kulturni zaostalosti. Ko je v Ljubljani

nekoč gorelo, so ljudje molili k sv. Florijanu, namestu da bi gasili, iz tega se je Hacquet potem norčeval, saj je šlo za takrat tipičen primer neukosti in praznoverja.

Zelo pomemben je kot etnolog, kajti v svojih delih ni etnoloških dejstev le zapisoval, temveč je do opisanih pojavov iz življenja zavzemal svoje kritično stališče. Na mnogih mestih obdeluje etnološko gradivo z razsvetlenskimi težnjami svoje dobe, namreč kot dokument zaostalosti, ki jo je treba odpraviti.

Napisal je okoli 70 knjig in razprav v nemščini, latinščini, italijanščini in francoščini. Za Slovence sta najpomembnejši njegovi nemški deli Upodobitev in opis jugozahodnih in vzhodnih Vendov, Ilirrov in Slovanov (izšlo v letih 1801-08 v petih zvezkih v Leipzigu z naslovom Abbildung und Beschreibung der südwest- und östlichen Wenden, Illyrer und Slaven) in Opis zemeljske površine vojvodine Kranjske, Istre in delno sosednjih dežel (izšlo v štirih zvezkih v letih 1778—89 prav tako v Leipzigu z naslovom Oryctographia Carniolica...), drugo navedeno delo predstavlja temelj slovenske mineralogije in geologije.

Pohvalno je, da je Hacquet v svojih delih pisal domača, to je slovenska imena krajev, skozi katere je potoval. Načela se je

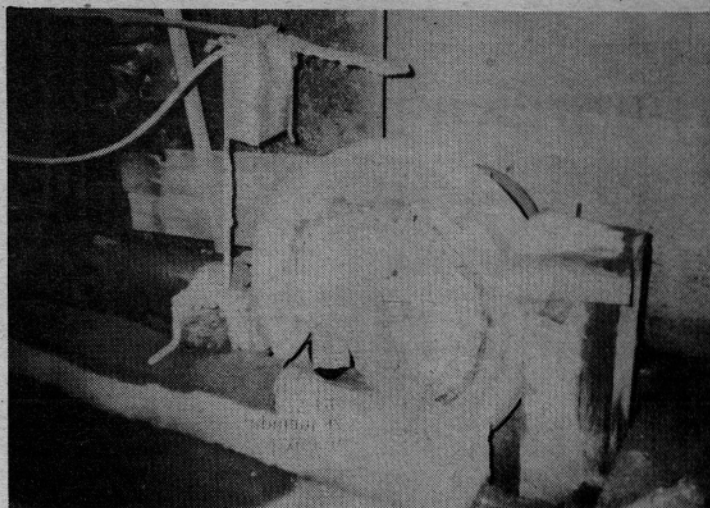
držal, kolikor mu je zaradi površnih poročevalcev, zaradi nepopolnega znanja slovenščine in tudi zaradi tiskarskih napak v knjigah moglo uspevati. Zato se na njegove podatke glede imen krajev ni mogoče vedno zanesti.

O Zgornji Savinjski dolini, ki jo je obiskal leta 1778, je pisal v tretjem zvezku Opisa zemeljske površine vojvodine Kranjske, ki je izšel leta 1784. Tu opisuje med drugim svoja potovanja po Kranjskem, Koroškem in Štajerskem. Naj navedem le del v okolici naše doline: Kanalska in Ziljska dolina, Dobrač, Beljak, Borovlje, Obir, Peca, Uršlja gora (vse na Koroškem), Pohorje, Zgornja Savinjska dolina, spet Pohorje, Maribor itd.

Za moto tej svoji knjigi je zapisal: »Brez use žele eniga dobička, inu brez neresnice, ampak iz zgol nagnenja to povedati, kar se je vidilo inu skusilo, iz lubezni pruti eni duželi tiga narmogočnejšiga inu narbel rešerjeniga ludstva od tiga stariga svejta« (s čimer je mislil Slovane in Evrope).

Naslednjič bomo v prevedenem delčku, ki se nanaša na našo dolino, videli, da Hacquet ni razmišljal in pisal le o sestavi zemeljskega površja, temveč prav razveseljivo tudi o drugih rečeh. Jasno nam bo tudi, zakaj ga duhovščina ni marala.

Peter Weiss

Le redki primerki takšnega brusa za orodja so še v uporabi. Orodni kovač Krajnc v Konjskem vrhu še vedno brusi nanj.

Veterinarsko dežurstvo

23. 9. do 29. 9. Kralj Ciril, dipl. vet. Ljubno, tel. 840-112
30. 9. do 6. 10. Lešnik Marjan, dipl. vet. Ljubija, tel. 831-219
7.10. do 13. 10. Zagožen Drago, dipl. vet. Ljubno, tel. 840-179
14. 10. do 20. 10. Kralj Ciril, dipl. vet. Ljubno, tel. 840-112
SŠ veterinarska postaja Mozirje ima tel. št. 831-017.

Dežurstvo Elektro Celje — nadzorništvo Nazarje

od 30. 9. do 6. 10. Jeraj Franc, Prihova tel. 831-910
od 7. 10. do 13. 10. Marolt Marko, Mozirje tel. 831-877
od 14. 10. do 20. 10. Nadvežnik Srečo, Nizka tel. 831-706
od 21. 10. do 27. 10. Lever Peter, Paška vas tel. 884-150
od 28. 10. do 3. 11. Tratnik Franc, Pusto polje tel. 831-263
V slučaju kakšnih sprememb pokličite elektro Celje tel. 25-841, kjer dobite potrebne informacije.

Kino Mozirje

1. 10. Zmajevo igra smrti II. del — Hong Kong
3. 10. Rocky II. del — ameriški film
5., 6. 10. Roparji s svete gore — ameriški film
8. 10. Leteča giljotina — Hong Kong
10. 10. Mesto žensk — italijanski film
12., 13. 10. Ljudje mačke — ameriški film
15. 10. Jaguarjev skok — jugoslovanski film
17. 10. Hudičev ubijalec — Hong Kong
19., 20. 10. Bombarder — italijanski film
22. 10. Zaročenka — Vzhodno Nemški film
24. 10. Črni petek za razbojnika — angleški film
26., 27. 10. V zmajevem gnezdu — Hong Kong
29. 10. Policaj iz Bronx — ameriški film
31. 10. Človek — slon — angleški film

Kino Ljubno

1. 10. Tisoč in ena noč v Tokiju — komedija
2. — 6. 10. Sekta iz Marakeša — francoski film
6. 10. Pastirci slovenski otroški film
8. 10. Praznovanje pomladi — slovenski film
12. — 13. 10. Emanuel II. antidevica — francoski film
15. 10. Pejsaži v megli — domači film
19. — 20. 10. Skrivnosti zapuščene hiše — italijanski film
26. — 27. 10. Beg iz Alkatraza — akcijski film

Kino Gornji grad

5. — 6. 10. Pekel Vijetnama Ameriški film
12. — 13. 10. Smrtonosni angeli Hong Kong film
19. — 20. 10. Porkys Ameriški film
26. — 27. 10. Zakaj se ne bi spoznali v ljubezni Italijanski film

Kino Nazarje

2. 10. Seks na motorju nizozemski film
5. — 6. 10. Bruce Lee, superstar, japonski film
9. 10. Razbojnik s plavimi očmi, italijanski
12. — 13. 10. Dirka konobal, ameriški
16. 10. Morilsko poletje, francoski
19. — 20. 10. Tarzan in njegova prijateljica, ameriški
23. 10. Ulice nasilja, ameriški
26. — 27. 10. Otok smrti, ameriški
30. 10. Rajska oaza ljubezni, ameriški

Matična kronika za avgust

POROKE: 1. OREŠNIK Janez, star 22 let, mehanik za PTT telekomunikacije iz Primoža 23 in OREŠNIK Mira, stara 20 let, med. sestra iz Savine 39, 2. ERMENC Darko, star 23 let, elektro-tehnik iz Tera 80 in OREŠNIK Damjana, stara 19 let, prodajalka iz Ljubnega ob Savinji 184, 3. KLADNIK Jakob, star 22 let, prodajalec iz Podvolovljeka 44 in ZAMERNIK Marija, stara 21 let, med. sestra iz Podvolovljeka 25, 4. JANKO Janez, star 24 let, ing. gradbeništva iz Mozirja in PODKRIZNIK Ema, stara 23 let, študentka iz Radmirja, 5. ŽEROVNIK Uroš, star 22 let, skladiščnik iz Gornjega grada in ŠTORGEJ Mojca, stara 20 let, poslovni manipulant iz Bočne, 6. ČASL Rajko, star 25 let, lesni tehnik iz Prihove in BRUNET Suzana, stara 19 let, tehnik strežbe iz Prihove

Šmartnega 11. FRICELJ Neža, stara 92 let, upokojenka iz Žlajorja

„Savinjske novice“

„Savinjske novice“ izhajajo mesečno - Izdaja SZDL občine Mozirje - Urejuje uredniški odbor - Glavni in odgovorni urednik Aleksander Videčnik - Fotografska priprava Ciril Sem - Uredništvo in uprava: Mozirje 175, telefon: (063) 831-609 - Žiro račun pri SDK ekspozitura Mozirje, številka:

52810-637-55424 - Savinjske novice, glasilo SO Mozirje - Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do 10. v mesecu - Stavek, filmi in prelom DIC, tozd Grafika Novo mesto - Tisk na rotaciji Ljudske pravice v Ljubljani - Po mnenju IS SRS, Sekretariata za informacije (št. 421 1/72 z dne 9. maja 1973) je časopis oproščan davka na promet proizvodov.

Les s Klemenčje jame

Nekdanje posestvo Klemenškovih v Solčavi je obsegalo poleg višinske kmetije, žage še obsežne gozdove. Takšni so bili tudi na področju Klemenčje jame.

Pred drugo svetovno vojno, leta 1938 so se odločili za posek kakih 800 m³ smrekovega lesa. To so bila lepa drevesa in obetal se je dober izkupiček, čeprav je bilo treba prej razmisliti kako spraviti to lesno količino v dolino. Pravih možnosti Jože Klemenšek, ki je gospodaril na kmetiji ni videl. Na eni strani povsem neprehodno zemljišče, na drugi pa prepad kakih 200 m globoko. Brat Kristl, ki je bil izučen mehanik in je sicer delal

v Ljubljani, je bil tisti čas doma. Njegove tehnične sposobnosti in domiselnost starih rižmojstrov, pa seveda nekaj tveganja in odločitev je padla. Naredili bodo žičnico po kateri bodo les spuščali preko prepada v dolino na Plesnikovo ravno. To ni bilo niti najmanj enostavno, če so hoteli vso napravo narediti doma in iz lesa s katerim so pač na planini razpolagali.

Prva težava je bila v tem, da je bilo treba za vleko privedi na planino dva težka konja. Kdor pozna pot, bo lahko doumel kako so se trudili, saj je bilo konje možno pripeljati le skozi Tunel. Potem so se lotili žičnice. Naredili so veliko vreteno, ki so ga temeljito

utrdili v zemlji in ustrezno podprli. Podobno je bilo tudi v dolini. Da bi težki komadi lesa ne drveli v dolino, so namestili neke vrste ročno zavoro, ki je predstavljala dolgi tram s katerim so na vreteno zavirali. Na žico so namestili kavelj in nanj obesili na klin zabito platanico. Delo je počasi potekalo, posebno kritično mesto je bilo na robu prepada, kjer je les včasih zaradi zatikanja potem prehitro obremenil žico in jo vtrgal. To je pomenilo zelo naporno krpanje, ki je zaradi globine bilo zelo nevarno in tvegano. Vendar so gozdni delavci bili navajeni tveganja, njihovo delo pri spravilu lesa je bilo pač vse drugo kot nezahtevno.

Kristl Klemenšek se spominja, da so se časovno zamudili in jih je prehitel sneg. V mrazu in snegu je bilo delo še napornije, zato so sklenili izkoristiti zimske prilike in so zvlekli les do samega prepada, nato pa so ga hkrati spustili v globino. To je bilo veliko tveganje že zaradi kakovosti platanic, vendar pa je sneg naredil svoje. Le malo je bilo lesa na koncu poškodovanega.

Domiselnost in izredni telesni napor so bili poplačani. Prav gotovo pa bi v današnjih časih takšnih telesnih naporov in takšnega tveganja ne mogli zahtevati od nikogar.

A. V.

Nove knjige

občinske knjižnice

I. LEPOSLOVJE: Malenšek: Skobci nad dolino, Švajnc: Mrak pred svetlobo, Sagan: Poslikana ženska, Godina: Zaklenjeni dom, Fritz—Kunc: Janov krik, Zlobec: Nove pesmi

II. STROKOVNA LITERATURA: Baumgartner: Učimo se programirati ZX spectrum, Manilović: Varstvo sadnega drevja, Bračun: Testi iz prometnih predpisov, Sotošek: Vodnik po peš poteh Slovenije, Triglavski narodni park

III. MLADINSKA LITERATURA: Goscinny: Nikec, Pretnar: Pravljice, pravljice, Feldek: Modra knjiga pravljic, Erjavec: Mravlja

A. V.

Kmečko knjigovodstvo

V naši dolini so bili kmetje že od nekdaj med naprednimi. Čeprav je ta predel Slovenije nekako zemljepisno zaprt in je bil lučki in posebej še solčavski del pozno povezan s cestami in druge predele ožje domovine, so ljudje vendarle vedno znova iskali znanja. Mnogi, so se s trebuhom za kruhom podali v tuje dežele, drugi so trgovali z lesom, spet nekateri so splavarili, skratka, ljudje iz doline so v svetu iskali izkušenj in jih prinašali domov.

Če gledamo stare izdelke iz lesa, potem z začudenjem ugotavljamo veliko tehnično razgledanost naših prednikov. Kaj vse so znali narediti iz lesa, ki jim je bil vedno in od nekdaj blizu?

V šolah prejšnjega stoletja se je le malo podučevalo računstvo, številni prebivalci hribovskih predelov pa sploh v šole niso mogli. Vendar pa najdemo prav presenetljive primere kmečke modrosti, iznajdljivosti in razumnosti na vseh straneh. Tako sem naletel na nekaj primerov kmečkega knjigovodstva. Ob tem bi se rad ustavil.

Zelo zanimiv primer je bil najden v nekdanji Praznikovi domačiji v Lačji vasi, ki dokazuje, da je gospodinja Marija Praznik vodila zelo skrbno gospodinjstvo knjigovodstvo. Ti zapisi so zaradi raziskovanja nekdanjih življe-

njskih in delovnih razmer v dolini izredne pomembnosti. V njih so cene blagu, ki so ga takrat kupovali. Visti hiši je že leta 1895 gospodar nastavljal »izvirno knjigo v kateri so vsi poslovni dogodki natančno opisani. Najdemo tudi cene lesa in drugih pridelkov. Dalje razne pogodbe, ki so bile narejene za lesne kupčije in podobno. Vsekakor je takšna knjiga dragocen zapis za raziskovalca. Od vsega doslej najdenega, je verjetno najzanimivejše zapisovanje nekdanjega moziškega župana in naprednega gospodarja Valentina Mikeka. Posestvo v Lepi njivi je prevzel 1919 od svojih staršev. Takoj po tem, ko je prišel gospodariti na kmetiji je nastavljal tudi svoje knjigovodstvo tako, da je po mesecih zaključeval dnevne izdatke in prejeme, pod posebnim poglavjem »zapisnik« pa je zapisoval dnevne dogodke, vreme, opravila in druge pomembne stvari. Če pogledamo knjigo za obdobje 1934 do 1946 najdemo tudi nekatere zanimive zapise iz vojnega časa. Na prvi strani te knjige pa je zapisal svoj rodovnik in nekatere podatke o svojih poslopih. Dosledno je zapisoval vse izdatke, tako je iz zapisov lahko razbrati vse cene po letih ko je knjigo vodil. Prav ta gibanja in pa plače hlapiu in dekli so zanimiv podatek za

proučevanje življenjskih razmer kmečkih poslov. Iz opravil pa je lahko sklepati takratne setvene navade in pridelke.

Morda še drobna zanimivost, Valentin Mikek je vseskozi uporabljal imena mesecev slovenska, kot listopad, vinotok, rožnik itd.

A. V.

Brzjav in čestitke

Ob prazniku občine iskreno čestitam in želim mnogo uspehov pri razvoju in napredku.

Predsednik CK ZKS Andrej Marinc

Vsem delovnim ljudem in občanom iskreno čestitava in želiva, da bi s skupnimi močmi tudi v bodoče prispevali k napredku samoupravne socialistične domovine.

Predsednik Skupščine SRS Vinko Hafner in predsednica Zbora občin SRS Majda Poljanšek

Iskreno čestitam in želim uspešno delo pri razvoju doline. Ob vsakem obisku se z vami vred veselim napredka, ki je povsod viden.

Ela Ulrih—Atena

Občanom ob prazniku iskreno čestitam v imenu Republiškega sindikalnega sveta

Marjan Orožen

Skupščina občine Domžale čestita k prazniku z najboljšimi željami za uspehe pri graditvi naše samoupravne socialistične skupnosti

Karel Kušar, predsednik SO Domžale